

Könyvtár: Gyenge Erzsébet feljegyzései

EZZEL A LAPSZÁMUNK-
KAL BUCSUZIK A KÖZGAZ-
DÁSZ SZERKESZTŐSÉGE
MINDEN KEDVES OLVASO-
JÁTÓL, KELLEMEK NYA-
RALÁST, JO SZÓRÁKO-
ZÁST ÉS PIHENÉST KI-
VÁNVA, LEGKÖZELLEBBI
LAPSZÁMUNKKAL AZ 1972
—73-AS TANÉVBEN JE-
LENTKEZÜNK. AUGUSZ-
TUS 31-IG A VIZSONTLA-
TASRA!

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XIV. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM. ÁRA: 60 FILLÉR 1972. JÚNIUS 8.

A szakmai gyakorlat eredményességéért — Elmulasztása évisméltéssel jár —

Solymár elvtárs, milyen szerepet szánunk az egyetemi képzésben a szakmai gyakorlatnak?

A szakmai gyakorlat a képzés szerves része, negyed-éven egyben szemlére szóló értékelési alap is. A harmad-évesek hathetes gyakorlata a szakszemináriumi munka köz-
belső lépcsője, és a további munka előfeltétele, a hallgatók választotta téma kidolgozásának szükséges fázisa. Fél-éves munkájukat folytatják itt, a vállalati gyakorlatban. Az egyik cél is ez, a téma megismerése, kidolgozása, a szakszemináriumon szerzett tudás birtokában. A másik cél a vállalatnak, működésének megismerése. E két dolog össz-
szegése legyen a dolgozat: részben munkanapló a hathe-
tes tevékenységről, az ott gyűjtött tapasztalatokról; részben beszámoló a szaksze-
mináriumi téma vállalati jel-
lentkezéséről.

A dolgozatot mindenkinek el kell készítenie, hiszen ez a szakszemináriumi munka lényeges része, hasonlóképpen le kell töltenie mindenkinek az előírt gyakorlati időt, ettől eltekinteni nem tudunk. Elmulasztása félévisméltést von maga után.

A gyakorlatban is ilyen szerves része az oktatásnak a szakmai gyakorlat, illetve a szakdolgozat? Sokszor hallani elégedetlen véleményeket oktatóktól és hallgatóktól egyaránt. Sok helyen nem szívesen foglalkoznak a hallgatókkal (az is előfor-
dult, hogy egyáltalán nem foglalkoztak velük). Felvetődött, hogy a vállalati instruktorkor nincsenek kellően érdekelve eb-
ben a munkájukban.

A szakmai gyakorlat eredményessége a három rész-
vőlön múlik: a hallgatón, a szakszemináriumvezetőn (raj-

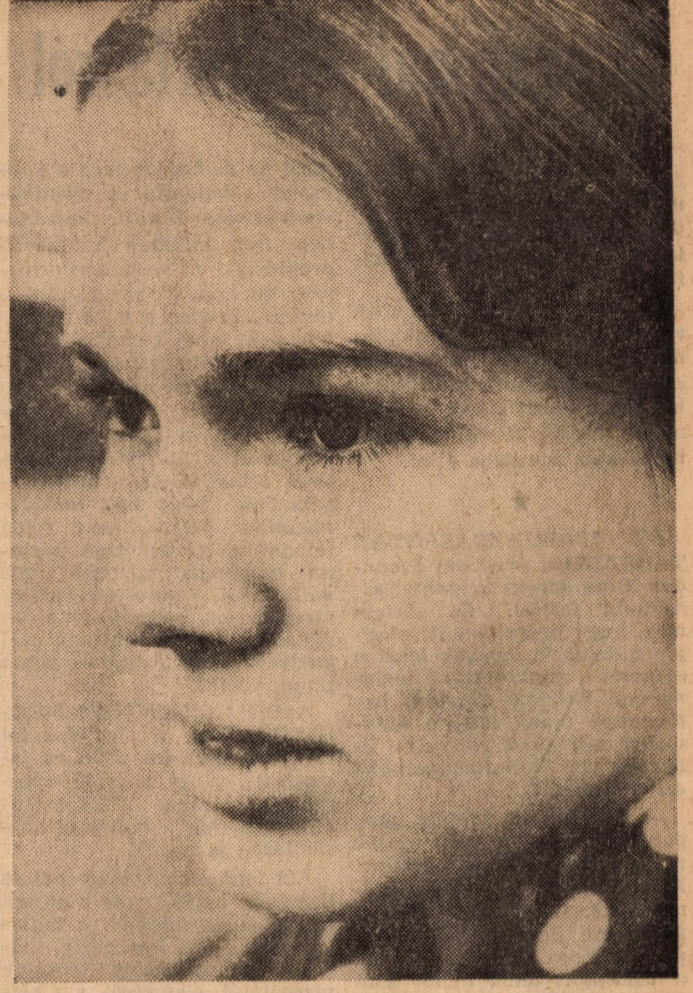
ta keresztül a tanszéken is) és a vállalati instruktornál. Ha a hallgató valóban kész, megfelelő témavázlattal, munkatervvel megy ki a vállalathoz és ott úgy lép fel, hogy „kinéz belőle” az érdeklődést, a hozzáértést, akkor elképzelhető, hogy ne foglalkoznának vele kellően. Természetesen ehhez az is kell, hogy szemináriumvezetője segítségével a témát korábban kellő mértékben megismerje. Ugyanakkor a szeminárium-
vezetőnek kell a hallgatót a vállalati és instruktorki kiválasztásával megfelelő munka-
feltételekhez juttatni.

A gyakorlatok sikerének nem az instruktorkor anyagi érdekltsége a titka. Az a 200 —200 Ft, amit jelenleg fizetni tudunk nekik, valóban nem jelentős összeg, de az ő munkájuk nem is időben, vagy energiában mérhető, sokkal inkább jóindulatban, felelő-
ség tudatban. Akit az egyetem instruktornak bíz meg, az erkölcsi megbecsülésben része-
sül, tevékenyen részt vehet a közgazdászutánpótlás nevelé-
sében. Olyan instruktorkorok kell választani, akik ezt át tudják érezni és szakmai tudásuk, vállalatismertetők mel-
lett szakmaszeretetükből is juttatnak a hallgatóknak. Ha a tanszék és a szeminá-
riumvezetők megtalálják őket, akkor kialakítható a bázisvál-
latoknak és az instruktorkor-
nak egy viszonylag állandó

hálózata, akikhez nyugodtan küldhetjük hallgatóinkat.

A negyedévesek 12 he-
tes gyakorlata az utolsó, meglehetősen zsúfolt vizsgaidőszak után követke-
zik, gyakorlatilag minden közbelső pihenési lehetősé-
g nélkül, és igénybe ve-
szí egész nyarukat. Lehet-
ne-e könnyíteni az ő hely-
zetükön?

A gyakorlatot nem lehet lerövidíteni, de szeretnénk át-
tenni az őszi hónapokra, ezt kérvényezzük a minisztérium-
tól. Elismerjük, hogy a hallgatóktól nem szabad elvenni az utolsó diákév nyarának lehetőségeit. Az utolsó félévre esik a negyedéveseknél szinte minden sorsdöntő változás: befe-
jezik a tanulást, munkát vál-
lalnak, új lakásba, idegen helyre költöznek, sokan ekkor alapítanak családot. Ez a program érzelmileg is túlsú-
folt. Ha tervünket sikerülne megvalósítanunk, akkor a nyolcadik félévet sem ké-
(Folytatás a 2. oldalon)

IRÁNY A KÖZÉPDÖNTŐ! NEMETH KRISZTINA. EGYETE-
MÜNK I. ÉVES HALLGATÓJA ÉS PARTNERE NÉPEK DA-
LAIBÓL ÖSSZEÁLLÍTOTT, SAJÁT KÍSÉRLETTEL ELŐ-
ADOTT PRODUKCIÓJÁVAL „BEÜLT A SZÉKBE”

Meleg helyzet — hűvös falak között

Május 30. kellemes, a nyár-
végi csokibarna szín alapozá-
sára kiválóan alkalmas strand-
idővel köszöntött ránk. Léven

vizsont a vizsgaidőszak dere-
kán ez a nap, a halgatók több-
ségét nem a tűző sugarak iz-
asztották, hanem a vizsgakér-
dések teremtettek meleg hely-
zetet a hűvös falak között.

11 óra tájban a folyosón
várakozó csoportok már kezd-
tek erősen ritkulni, némelyik
el is tűnt. A III. emeleten má-
sodéves iparosokból álló még
mindig népes társaság várt ar-
ra, hogy a könyvvitel terén
szerzett jártasságát bizonyítsa
a vizsgázató Erdős Ella előtt.

Benn, a hosszú sorba rakott
asztalok mellett egymástól biz-
tonságos távolságban a felké-
szülők, a tanárnővel szemben
a felelő. Sűrűn peregnék a
kérdések — számlatipusról,
számlaosztályról, számlacsop-
portokról érdeklődik a vizsgá-
tató. Rávevő kérdésekkel,
apró segítségekkel gördüléke-
nyen folyik a vizsga. Aztán az
értékelés — a dolgozatban két
apró hibát vétett, majd nézze
meg. Alapvetően érti az anyo-
got csak felületes, az összevont
két eredmény négyes.

Kinn az eddigi temérsről:
öt 1-es és egy csomó kettes.

„Ez már szigorlat, egy
kicsit türelmesebbnek kell len-
ni” — mondja dr. László Já-
nos, aki Móczár Józseffel ne-
gyedéves népgazd. tervekkel
vizsgázta. Türelmen, gondolko-
dási idő van is bőven, segítő-
készségben sincs hiány. Ez
(Folytatás a 3. oldalon)

Ütlevélkérelmek és szakmai gyakorlat ügyében

A Rektori Tanács május
15-i ülésén foglalkozott az el-
múlt évi tapasztalatok alap-
ján a hallgatók ütlevé- és
szakmai gyakorlat ügyével, és
az alábbi határozatokat hozta:

A hallgatók ütlevélkérel-
müket legkésőbb június 20-ig
az illetékes dékánhoz adják
be. Csak az illetékes dékánok
vagy távollétükben helyette-
seik, jogosultak ütlevélkérel-
mek aláírására. A rektor és a
rektorhelyettesek hallgatói üt-
levélkérelmeket nem írnak
alá.

Az a hallgató, aki üzemi
hathetes, illetve háromhona-
pos szakmai gyakorlatát —
igazolatlannal — nem tölti le,
tanulmányait nem folytat-
hatja, mindaddig, amíg mu-
lasztásainak eleget nem tesz.
Ez az évki hagyás évisméltés-
nek számít (Tanulmányi és
Vizsgaszabályzat 47. §. (1)).
Az a hallgató, aki a tanterv-
ben előírt beiratkozási időt —
igazolatlannal — elmulasztja,
tanulmányait a következő
tanév beiratkozásáig nem
folytathatja.

Felsőfokon

Tanári pályára készülő, érettségiző diákkal beszél-
gettem nemrég. Választása miért-jét indokolva,
tizennyolc éve teljes lobogó lelkesedéssel magyarázta,
hogy a legesodolatosabb, a legnagyobb dolognak
tartja az emberekkel való foglalkozásnak ezt a módját,
hogy tanárnak lenni annyi, mint kisugározni tudást és
emberséget, érdeklődést felkelteni és irányítani, embert
formálni úgy, hogy az kölcsönös legyen, hogy fiatalok
között — legalábbis lélekben — fiatal tudjon és merjen
maradni az ember. Aztán hirtelen, mintha valóságtól el-
szakadt fantáziájában kapta volna magát, kicsit bocsá-
natkérő mosollyal hozzátette: — „legalábbis most így
látom.” Hogy mi jutott eszébe? Biztos a tanárok közis-
mert túlerheltsége, a még mindig nem túl magas fizet-
és, hogy nagyon nehéz ilyen körülmények között azt a
felsőfokot nyújtani, amit egyébként is nehéz.

De lehet. Hisz valamennyien örizzük néhány kedves
tanárunk emlékét. Azokét, akik élményszerűen tudták
tudást közvetíteni, akik a tudás mellett mást is, többet
is adtak. Akiknek volt szemük, hogy észrevegyék gatlá-
sainkat, idejük, hogy segítsenek feloldani azokat. Akik
lustaságainkat úgy tudták a fejünkre olvasni, hogy bi-
zonyítani akarást kellettük vele. Akik ambícióinkat nem
hagyták elveszni, doppingolták és irányították. Akiknek
mindig akadt idejük, ha rólunk volt szó, és mindig tud-
tak valami megoldást javasolni problémáinkra. Akik
felsőfokon csinálták azt, amire a pedagóguspálya kö-
telez.

A pedagógusnap alkalmá-
ból egyetemünk több okta-
tója részeseült kitüntetés-
ben:

Az oktatásügy kiváló
dolgozója: Bauer Ilona (pg.
tanszék), Bernát Tivadar
(Gazd. földrajz tanszék),
Hágelmayr István pénzü-
gy tanszék), Véges István
(nyelvi tanszék).

Miniszteri dicséretet ka-
pott: Balázs Géza (techno-
logiai tanszék). Kiváló dol-
gozó lett Bácsatyai Kálmán
revizor, Karcagi Szücs Kál-
mánné hívatalságát.

A KISZ-szervezet javas-
latára a TDK-mozgalom
több éves pártolásaért ki-
váló dolgozó kitüntetését

kapott Bora Gyula (gazda-
sáfgödrájsz tanszék), Ifjú-
sárgért érdeméremmel tü-
ntették ki Kiss Arturt (filo-
zofia tanszék), aranykoszo-
rús KISZ-jelvényt kapott
Forgács Csaba (agrár tan-
szék), az egyetemi KISZ-
vb tanulmányi felelőse, mi-
niszteri dicséretben része-
sültek: Szarvas László (tu-
dományos szocializmus
tanszék), Szabó Katalin
(politikai gazdaságtan tan-
szék) és Meszina György
(matematika tanszék).

A június 2-i egyetemi
pedagógusnap rendezvé-
nyen egyetemünk több ok-
tatója rektori, dékáni, il-
letve tanszéki jutalomban
részeseült.

KÉT ÉS FÉLSZERES TÚLJELENTKEZÉS

Idén 1724-en jelentkez-
tek egyetemünk nappali
tagozatára. A 460 budape-
sti és a 100 pécsi betölthető
hely mindegyikéért tehát
három-három fognak
versengeni. Érdekes képet
mutat a felvételizők megos-
zlása, hiszen az 1724-ük közül
1055 a nő! 561 a munkás-
származásúak aránya, ezen
belül is, 59 a mezőgazdasági
dolgozók gyereke.

Játsszunk ERDÉRT-et!

Persze, úgy, mintha igazi volna, és ha komolyan is vesz-
szük ezt a játékot, akkor az „igazi” ERDÉRT-nek lesz haszna
belőle.

A játszva tanulás a pedagógia egyik legjobban bevált for-
mája; miért ne lehetne játszva tanítani vállalati dolgozókat
vagy egyetemistákat?

Ilyen gondolatai lehettek az Ipargazdaságtan tanszék mun-
katársainak is, mikor az elmúlt évben elkezdtek az esettanul-
mányok rendszerének kidolgozását. Tanfolyamokat szerveztek
vállalatoknál (Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalat, FEKON,
ERDÉRT), és vizsga helyett „játszótták” a tanfolyam hallgatói
— a vállalat különböző szintű vezetői, beosztottjai. A játék
azután az egyetemen is folytatódik, szemináriumok dolgozzák
fel az anyagot.

Május 31-én 8 órakor kez-
dődött az ERDÉRT Vállalat és
az Ipargazdaságtan Tanszék
közös döntéshozzájárulási játé-
kának nyilvános bemutatója
egyetemünkön. Ezzel egy idő-
ben nyílt meg a tanszék kiál-
lítása is a második emeleti fo-
lyosón, amely az eddigi vállalati
esettanulmányok történe-
tét dolgozza fel. A megnyitót
dr. Speer Norbert, az ERDÉRT
vezérgazdátója mondta, majd
dr. Elekes István, a vállalat
marketing osztályának vezetője
ismertette a vállalat helyze-
tét, dr. Megyeri Endre tan-
székvezető pedig a játékot ve-
zette be, és ezzel tulajdonké-
ppen el is kezdődött a munka.

Tanszékünk 1964 óta van
kapcsolatban az ERDÉRT-tel,
ez a kapcsolat nagyon jól ala-
kult, és ennek az eredménye
volt ez a játék is, mely az ed-
digi játékok „történetében” a
legkomplexebb, leginkább át-
fogja a vállalat egész tevé-
kenységét — kezdte beszélge-
tésünket dr. Megyeri Endre a
játék után. — A játékban a
versenyzőknek egy konkrét
feladatot kell megoldaniuk,
ehhez azonban nem elég az,
amit a tanfolyamon elsajátít-
ottak — több kell — ismer-
niük kell a vállalat egész mű-
ködését, folyamatrendszerét.
A csoportok összeállítása is
tükrözi, milyen szükség van a

A csoportok megoldásait a
vállalat és a tanszék vezetői-
ből alakított zsűri értékelte.
Az értékelés nyilvános vitában
történt, melyben a meghívott
vendégek is részt vettek. Ven-
dégeink között foglaltak helyet
dr. Lénárt Lajos címzetes
egyetemi tanár, a mezőgazda-
sági és élelmiszeripari minisz-
ter helyettese, dr. Szabó Kál-
mán, egyetemünk rektora, az
OGV, a VILLERT, a Csepel
Vas- és Fémmű, a FEKON és
a Hungária műanyagfeldolgo-
zó vállalat vezetői, valamint
egyetemünk tanszékeinek
munkatársai.

A játéknak külön érde-
kessége volt, hogy az egyetem
újonnan létesített tv-stúdiójá-
ban zajlott, a vendégek a
szomszédos teremben monito-
ron követhették a versenyt,
sőt az érdeklődők számára a
második emeleti zsibongóban
is volt egy tv-készülék.

A verseny egész menetét
képmagnón rögzítették, úgy,
hogy a továbbiakban az egye-
temi oktatásban is felhasznál-
ható lesz. Ez jelentősen meg-
könnyíti az oktatást, hiszen az
egyetemi versenyekre nem
kell majd elhívni a vállalat
amúgy is elfoglalt vezetőit,
mert mondanivalójukat a sza-
lagok rögzítették. Ezen a játé-
kon működött közre első íz-
ben egyetemünk amatőr film-
köre is, tagjai a versenyről
kislemezek készítenek az oktatás
segítéséül.

Vezetőképzésünk fontos
szempontja — fejezte be be-
szélgetésünket Megyeri Endre
—, hogy a versenyzők nem
elront kérdéseket vizsgáltak,
hanem saját problémáik fel-
tárásán és megoldásán keresz-
tül javíthatják a vezetés
módszereit.
Halász Géza

A szakmai gyakorlatról

(Folytatás az 1. oldalról)

ne ilyen drasztikusan lerövidíteni, a vizsgákat is nyugodtabb körülmények közt tehetnék le a hallgatók.

A megvalósításnak azonban akadályai is vannak: kollégiumi férőhelyeket, ösztöndíjat kellene biztosítani. Másrészt a hallgatók közül sokan szeretnének anyagi okokból minél hamarabb munkába állni.

★

AZ IPARGAZDASÁGTAN TANSZÉKEN évek óta Szabados Anna docens a szakszeminariumi felelős. Ot kértem meg, hogy tapasztalatai alapján mondja el, hogyan lehet a szakmai gyakorlatot valamennyi hallgató számára hatékonyra tenni, milyen tanácsokat tud adni, hogyan illeszkedik be tanulmányainkba ezt a munkát?

— Tanszékünk mindig nagy gondot fordított a gyakorlatok minél jobb kihasználására. Ennek érdekében a szakszeminariumokat igyekszünk úgy felépíteni, hogy egy-egy csoport számára lehetővé tegyük a választott téma minél gondosabb tanulmányozását. Ha a hallgatók megosztják egymás közt a munkát, például referátumokat tartanak az egyes irodalmakból és közösen megvitatják azokat, valamennyiük számára könnyebb lesz a kérdés egy speciális területének kiemelése, hasonlóan a vizslat elkészítéséhez. Az üzemi gyakorlat céljának azt tekintjük, hogy a hallgatók választott témájukat a termelés gyakorlatában sokoldalúan megvizsgálhassák, de ez csak akkor sikerülhet, ha a lelkismeretes szeminariumi munkával készültnek fel rá és a gyakorlat egészét kihasználják. Erre nem szabad sajnálni sem az időt, sem a fáradságot! A siker másik, legalább ilyen fontos feltétele, hogy a gyakorlat

alatt ne szakadjon meg a kapcsolat a hallgató és szeminariumvezetője között; beszéljenek meg minden felmerülő problémát, a szeminariumvezető ne hagyja megakadni a diákokat. Ezeket a konzultációkat meg lehet beszélni a dolgozat tematikájának apróbb módosításait is.

Amikor instruktorokat választunk, igyekszünk figyelembe venni a hallgatók választotta témákat, és arra is törekedünk, hogy volt tanítványainkat bízzunk meg ilyen feladattal. Az egy szeminariumi csoportba tartozók több vállalati tanulmányozásának hasonló témát, így a negyedév elején — egymás dolgozatait megvitatta —, sokat tanulhatnak.

A DOLGOZATOKAT MEGBECSÜLJÜK; a legjobbakat továbbfejlesztésre, TDK-ra javasoljuk. Hogy a „nyári témakörből” lesz-e TDK-tanulmány, ez már a hallgatói hozzáálláson is múlik.

Azt tanácsolom, hogy hat és tizenkét hetes gyakorlatokat lehetőleg ugyanannál a vállalattal töltsék. Így végig tudják vinni választott témájuk vizsgálatát, elemzését, s a két-éves lelkismeretes munka eredménye nem maradhat el. Higgyék el nekem, hogy elhelyezkedésük után már nehezebb lesz olyan tizenkét hetűt, melyet egyetlen kérdéssel, és sok esetben a doktori értekezés megalapozásával tölthetnek el!

Véleményem és tapasztalatom szerint egy jó diplomadolgozattal meg lehet alapozni a munkába való zavartalan beilleszkedést is. Az is többször előfordult már tanszékünkön, hogy az értékes elemzéseket, javaslatokat tartalmazó dolgozatokat a vállalatvezetés jutalomban részesítette. Van olyan végzős hallgató, akinek az ilyen siker nem jönne jól?!

— zsembery —

A könyvtár nyári nyitva tartása

KÜLCSÖNZŐ: július 1—29-ig hétfő, szerda, péntek 10—14 óráig, kedd, csütörtök 13—18 óráig NYITVA!

Július 31—augusztus 31-ig ZÁRVA!

TÁJÉKOZTATÁS: július 1—29-ig hétfő, szerda, péntek 08—16 óra 30 percig, kedd, csütörtök 08—18-ig, július 31—augusztus 31-ig 08—16 óra 30 percig VEHETŐ IGÉNYBE.

KÖNYVTÁRKÖZI KÖLCSÖNZÉS: augusztus 1—augusztus 31-ig SZÜNETEL!

OLVASÓTEREM: július 1—augusztus 31-ig ZÁRVA!

RAKTÁR: július 1—29-ig hétfő, szerda, péntek 10—16 óra 30 percig, kedd, csütörtök 10—18-ig július 31—augusztus 31-ig 10—16 óra 30 percig VEHETŐ IGÉNYBE!

Szombati napokon a könyvtár minden szolgáltatása SZÜNETEL!

BIZTOSÍTÉK?

AZ ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ AZ ALÁBBIK KÖZLÉSÉRE KÉRT FEL BENNÜNKET:

„Mint a Műszaki Egyetem lefolyt kérdőíves vizsgálatunk anyagából kitűnt, az egyetemi hallgatók jó része nincs tisztában a tanuló-balesetbiztosításból származó jogaival.

Közöljük tehát, hogy a biztosítás a nyári szünetben is érvényes mind a nyaraláskor, mind a főiskolák nyári üzemi gyakorlatain és az építőtevékenységben. Egyetlen kivétel van: ha a hallgató nyáron munkát vállal és munkahelyén éri baleset. Ez esetre a munkahelyen köthet időszakos biztosítást, amelynek alapján állandó, teljes rokkantság esetén 80 000 forint, kisebb fokú állandó rokkantságnál ennek megfelelő százalékban kap biztosítási térítést.”

Nem férünk a bőrünkbe?

Az UGM nemzedéke

Utolsó lapszámunkkal önkényesen zárjuk Nem férünk a bőrünkbe címmel indított sorozatunkat. A cikkekben kifejtett gondolatok korántsem befejezettek, és nehéz valamiféle általános következtetésre jutni belőlük. A szerzők szükségszerűen nem adhattak egyértelmű választ a címben szimbolikusan feltett kérdésre. Ki-ki a maga tapasztalatait, az ifjúságról közvetve—közvetlenül szerzett élményanyagát ötvözte a mai társadalom elemzésével, s e kettős úton az oktató felelősségével kereste az egyetemisták jellemzőit, az őket formáló történelmet.

A sorozatunkban megjelent írások — kivétel nélkül valamennyi — más-más vonását ragadta meg a felvetett témának. Úgy érzem hűen tükrözték az egyetemi ifjúságról való elmélkedések sokféle részkövetkeztetését — anélkül, hogy egységes, átfogó képet rajzoltunk volna. S ez nem véletlen. A komplex, szociológiai megalapozottságú ifjúságkutatás a kezdet kezdetén tart. Várhatunk volna vizsgálataink első eredményeinek publikálásáig, akkor bizonyára többet mondhattunk volna. Azonban a kérdés a ma egyetemünkön tanuló diák számára itt és most kérdés: igényei és adottságai, tudása milyen mértékben van összhangban a társadalom követelményeivel és felkínált lehetőségeivel?

Reformnemzedék

A 60-as évek fordulójának egyetemi diákságát kétségtelesen jellemzi az új gazdasági mechanizmus. Kérdés azonban, hogy felfedezhető „különbözősége” a korábbi diáknemzedéktől mutat-e oly jellegzetes minőségi eltérést, hogy új egyetemi generációról beszélhessünk? A gazdaságirányítás reformja ugyanis még nem hatott — még nem is lépett életbe — a középiskolai oktatásra, amikor a mai egyetemisták ott tanultak (igaz azóta sem!). Ismerve azonban középiskoláink mai problémáját, — hogy tanulói életének mind kisebb részét képes csak kont-

rollja alatt tartani — a család, a baráti kör, KISZ már jóval többet közvetített a változásokból. Ez a nemzedék az új mechanizmussal együtt lépett át az egyetem küszöbét. A várakozások és a tervek időszakát a gazdasági, társadalmi átalakulások, a folyamatos értékelések évei követték. Ez a „reformnemzedék” mindezt mint egyetemista éli át, vagyis az egyetem közvetíti számára a végbemenő átalakulásokat. Sokszor válik bizonytalanná, mert a differenciált, gyakran csak az adott üzemben értékelhető gazdálkodás figyelemmel kísérését elégtelennek, ismereteit pedig labilisnak érzi. Egy közgazdászhallgató ma sokkal kevésbé mondhatja el magáról azt, hogy érti, tudja a közgazdaságnak ezt vagy azt a területét. Korántsem hazsontalan egy ilyen átmeneti elbizonytalanodás, ha biztosítva van az, hogy az egyetem ezt megfelelő módszerekkel és időben a reális mértékű csökkenenti tudja. Egyszóval, ha az elmélet és gyakorlat szükséges egyensúlyát megteremtí az oktatásban. Ha a reformgeneráció magartásának, életmódjának és értékítéleteinek új vonásait fedezzük fel, akkor az okok közt feltétlenül számolnunk kell azzal, hogy az új folyamatok alakították illenye.

A minden diáknemzedékre jellemző meghosszabbított, úgynevezett átmeneti állapot változó gazdasági, társadalmi környezetben több konfliktus forrása. A rajtuk kívül, közvetlen részvételük és ellenőrzésük nélkül végbemenő folyamatok úgy a „kritikai”, mind a „be nem avatózó” magartást felerősítik, de az aktív réteg cselekvési lehetőségeit is megnövelik.

A gazdasági változások „háttérben” meghúzódo társadalmi átalakulásokról leszűrhető hatások a hallgatók magartásában már nehezebben elemmezhetők. Az UGM-et nem mint eszközürendszert, hanem gyakran mint célt kezelik, s egyes egyetemista rétegekben ez a hibás társadalmi következtetések forrása. Mások standardnak tartják a mai gazdálkodási formákat s a ve-

lételő társadalmi struktúrát, az egyes rétegek érdekeltégét, helyzetét stb. ezen belül kívánják végérvényesen elrendezni. Bővebb és részletesebb elemzést igényelne a reformnemzedék társadalomszemléletének föltárása, hiszen az is kétséges, hogy a reform léte alapvető meghatározója-e. Ennél fontosabb azonban az, hogy saját helyzetüket, szerepüket hogyan látják. Az értékelés szempontjait kétségtelesen az a határendszer adja, amelyet a gazdasági gyakorlat „pletykái” (a rendszerint negatív példák) formájában ismerik meg. Torzsképek képződnek bennük, amit fokozatosan vált fel a munkabálopésük utáni években a reális értékelés. Magartásuk nagy vonalakban követi politikai nézeteiket, ennek kifejtése külön tanulmányt igényelne. Elettudjukban — legalábbis számomra — viszont felfedezhető néhány általánosítható elem.

A közélet lépcsője

A középiskola mindenfajta aktivitásra ösztönzést nélkülöző négy éves hatása nem múlik el nyomtalanul. Nem véletlen jelensége tehát egyetemünknek az a diák, aki minden igényének automatikus, valamiféle eleve létező szervezeti mechanizmusban való ki-elégítését várja, s döbönt csodálkozással nyugtázza, ha a saját ügyét magának kell rendeznie. Az öntevékenység, a kezdeményezés ezért csupán egy réteg sajátja, amely a többiek helyett és néha nélkülük tevékenykedik. A cselekvés kontrollja nélkül pedig az elvárások szintje és összetevői is irreálisakká válhatnak. Ezért gyakori, hogy egyetemisták állásvállalásukkor vagy alá-vagy fölébecsülik képességeiket, tudásukat, lehetőségeiket. Ezzel meghosszabbodik „beilleszkedésük” folyamata is (álláscsere, stb.). Felértékelésük tovább tart, vagyis önrendelkezésük időpontja — amikor már valóban a saját két lábukon állnak — kitolódott.

Ismét nem egységes az a kép, ami életmódjukból összeáll. Többféle réteg, sajátos formában képzeli el és valósítja meg egyetemista életét. Óriási azonban azoknak a száma, akik úgy végzik el az egyetemet, hogy az értelmiségi életforma szele sem csapja meg őket. Számukra a tananyag az egyetlen tudnivaló, a szellemi élet, más vagy mélyebb régióiról tudomást sem vesznek. A középiskolai életmódot folytatják egyetemistakorukban. Direkt eszközökkel és számonkéréssel az egyetem nem léphet fel velük szemben. Az indirekt eszközöket elsősorban a KISZ tartja kezében. Csak azokhoz jut el, akik legalább „félball” az egyetemen élnek, akik legalább várnak valamit ettől a 4—5 egyetemi évtől. A KISZ sikeres akcióit világos társadalmi cél és a megvalósításban adott nagyfokú önállóság jellemzi. Kétségtelesen persz hogy éppen a gyakorlatlansámiatt az új kezdeményezése könnyen vallanak kudarcot is. Mégis ez az egyetlen járható út ahhoz, hogy döntésre, cselekvésre, önálló felelősségvállalásra szorítsuk az egyetemistákat. Enélkül a képzés minden olyan erőfeszítése, hogy saját ambícióikra építve a egyéni munkára ösztönöz — hiábavaló. Úgy gondolom, közéleti „mozgató” az a lépés, amelyet először meg kell járnunk ahhoz, hogy a középiskolásokból alkotó értelmiséget lehessen nevelni.

Az egyetemi diákság, mint a fiatalok többségét kitevő tanulóifjúság rétege számtalan olyan sajátosság hordozója, amelynek kibogozásával társadalmi érvényű tanulságokhoz juthatunk. De ha amatőr módszereink nem is vezetnek tovább, csak addig, hogy jobban megismerjük őket, máris biztosabban következtethetünk feladatainkra. Nem többet, de ezt a célt kívánta szolgálai sorozatunk. Kékési Katalin

Házi tolvajaink

„Néha szégyellem, hogy erre az egyetemre járok. Nem az egyetem, hanem egyes kollégáim miatt. Dédelgetett tolvajaim miatt.”

(Egy olvasónk leveléből)

KI GONDOLNA ARRA, ha beül a könyvtárba, hogy egyetlen keresett cikket sem talál? Nem, nem azért mert a folyóiratok hiányoznak, hanem mert kiszaggatta, vagy pengével gondosan kivágta valaki a kötelező irodalomnak megfelelő oldalakat. Néhány jegyzetre, tankönyvre pedig órákat kell várni, kilesni a másik kezéből, mert évente 3—400 az amúgyis kevés példányból a legelképesztőbb utakon örökre eltűnik a könyvtárból. Ellopták.

A könyvtár igazgatója, dr. Gyenge Erzsébet egy Népszerűsportban kilopott Tud. Szoc. jegyzetet tesz az asztalra és az Iparvállalatok vezetésé, szervezése és tervezése első kötetét.

— Rendszerint újságba csomagolva viszik ki az olvasóteremből azokat a jegyzeteket, amelyeket nem lehet kapni. Amelyeket tehát a könyvtár sem tud újra beszerezni. Így lopják meg egymást a hallgatók. Néha kétszeresen is. Ezt az Iparvállalatok jegyzetét egyik munkatársunk a folyosón vette ki egy hallgató kezéből. Virított a piros lapszélre és a könyvtári szám. Kiderült, hogy egy kollégájától vette 30 forintért. Az üzletelő tolvaj nem a legrosszabb esetünk. Pótolhatatlan cikkeket csonkítanak meg, sőt ki-vágának oldalakat statisztikai közleményekből, szótárakból! Ez számunkra elsősorban nem pénzügyi kérdés. Egy öt évvel ezelőtti Társadalmi Szemlélet, vagy a korábban megjelent jegyzeteket egyáltalán nem tudtuk újra beszerezni. Ami pedig pótolható, az 1—2 hónappal az eltűnés után kerülhet újra a polcokra. Ennyi időbe telik, amíg egy-egy könyv, jegyzet beérkezik, állományba vesszük stb.

ELNEZEM AZ ÚJSÁGBA csomagolt jegyzetet, a szét-szagott folyóiratot. Hányan láthatták, amint egy-egy cikket, könyvoldalt marcangol vagy éppen zakója alá csúsztat kedves kollégájuk? Elfordultak, hagyták. 20—30 folyóirattól tünnek el idén pótolhatatlan cikkek. Hogyan védekezhetünk így házi tolvajaink ellen?

— Nem akarunk egy árgus szemmel figyelő, a rajtaütésre leső olvasótermi felügyeletet kialakítani — szögezi le az igazgató. Pedig meglehetősen. Akkor azonban mindenki állandó gyanúsítottnak érezni magát. Csak egyféleképpen segíthetünk egymásnak: ha a diákok nem nézik el a tolvajnak, amikor dolgozást, vizsgák és házidolgozatok idején az orruk elől viszi el a jegyzetet. Egyetemistáknak éreznük kell, hogy a könyv vagyontárgy, a közösségi normákat hágja át, aki elviszi. Mások kárára szerez jobb jegyet, aki lopással jutott a tananyaghoz, hiszen a másik hiába próbálna tanulni, nem marad elég példányunk. A hallgatóknak: egyébként nem ártana beletámiuk, hogy maguknak is kötelességük beszerezni a tananyagot. Szeptemberben megjelenő jegyzet ne akarjanak tömegesen decemberben megvenni!

A csonkítás néha oly értelmetlen, hogy még magyarázatot sem találunk rá. Ki tudja megindokolni például azt a vandalizmust, hogy szótárból tépnek ki oldalakat? Minden nyelvből vizsgázónak magunk ajánljuk fel a szótárakat. Igaz, csak a dolgozat idejére tudjuk kölcsönözni, mert sokan írnak egy napon dolgozatot, s valamennyijüknek szüksége van rá. Jegyzeteket, s olyan könyveket is kiadunk szombat délután, amit egyébként nem kölcsönözhetünk. Hétfő délutánig kell visszahozni. Aki akar, tehát tanulhat hét végén is, legális úton viheti haza a tanulnivalót.

TUDOMÁNYOS MŰHELYÜNK a könyvtár. Rá vagyunk utalva szellemi kincseire. S egyre inkább technikai segédeszközökre is. A most felállított két Hunor elektronikus számológép lehetővé teszi, hogy az olvasóteremben mindjárt a szükséges számításokat is elvégezzük. A használati utasítás és a kézikönyv eligazít, hogyan kell a géppel elvégeztetni a négy alapműveletet, vagy éppen x gyökét, n-edik hatványát kiszámítani. Az olvasóterem ugyan július 1-től augusztus 31-ig zárva lesz, de a diplomamunkájukat készítőik rendelkezésre állnak a kutatószobák, itt helyezik el az egyik Hunort is. A kutatószobák egész júliusban 10 órától este 8-ig lesznek nyitva. Augusztusban nincs kölcsönzés, aki tehát utóvizsgára készül, vagy diplomamunkáját írja, júliusban szerezze be az irodalmat, amit egész szeptemberig magánál tarthat. Folyóiratot természetesen csak helyben lehet olvasni!

AZ OLVASÓTEREMben dolgozók szombaton délután és vasárnap délelőtt is dolgoznak, hogy minél többen jöhessenek tanulni, dolgozni. Mindössze négyen vannak, osztják meg egymás közt a hosszú nyitni munkaidőt. A könyvtár vezetői pedig újabb tervekben törik a fejüket, mikor mire van szükségük a hallgatóknak, hogyan alkalmazkodhatnának jobban az igényekhez. Teszik ezt abban abban a hitben, hogy a tudás tárházát őrzik és gyarapítják a leendő közgazdász értelmiség, a szellemi munkások számára. Néhányan azonban csak ollóval és pengével munkálkodnak. Jobb lenne, ha ezek a késes és műköszörűs szakmában tevékenykednének. S még jobb lenne, ha mi magunk is segítenék nekik a megfelelőbb pálya kiválasztásában.

—kék—

TDK-fődíjasaink

Június 1-én, csütörtökön délelőtt tartották meg a X. országos TDK konferencia záró-ünnepélyét a Kertészeti és Szőlészeti Egyetemen.

A hosszúra nyúlt és roszszul szervezett ünnepségen alig esett szó a főszereplőkről, a díjnyertes TDK-dolgozókról, munkájuk értékeléséről. Egy horitékban kapták meg a díjjal járó pénzt, de még egy oklevéllel sem tették számukra maradandó emlékké

sikeres szereplésüket. Mi ezután gratulálunk egyetemünk fődíjas TDK-pályázóinak: Árvai László III. évf. tanár A szakos hallgatónak, Brideri Ilona, Guba Mária és Fliszár Juliannának (IV. évfolyam, agrár szak), Harsányi László és Polgár Miklós IV. évf. ipar-szakosoknak, Kulcsár Dezsőnek, a Gazdaságföldrajz tanszék gyakornokának és Vándor Ferencnek, a pol. gazd. tanszék gyakornokának.

Szeptemberi tudnivalók!

I. A TANÉVKEZDÉSSEL KAPCSOLATOS IDŐK

1. Tanévnyitó ünnepély 1972. szeptember 4.
2. Beiratkozás 1972. szeptember 1—6-ig.
3. Bevezető tájékoztatás a nappali I. évfolyam számára 1972. szeptember 1—4-ig.

II. SZORGALMI IDŐSZAK

1. Valamennyi tagozat és évfolyam minden szakán és szakágazatán 1972. szeptember 5—dec. 16-ig. Ezen belül:
 - koncentrált
 - oktatási időszak 1972. szept. 5—szept. 30-ig.

III. VIZSGAIDŐSZAK

1. Államvizsga Nappali tagozat IV. évf. írásbeli 1973. szeptember 28. szóbeli 1973. október 15—27-ig. Nappali tagozat V. évf. írásbeli 1973. május 14. szóbeli 1973. május 28—június 10-ig. Esti-levelező, kiegészítő-levelező és mérnök-közgazdász tagozatok végzős hallgatói; írásbeli 1973. szeptember 14. szóbeli 1973. szept. 24—okt. 15-ig.
2. Az előző tanévről engedéllyel elmaradt vizsgák és az 1. félévi idegen nyelvi kollokviumok és szigorlatok 1972. dec. 11—16-ig.
3. A jelen félévi aláírások és gyakorlati jegyek megadása; a tantárgy utolsó foglalkozásának napja.
4. A félévi kollokviumok és szigorlatok 1972. dec. 18.—1973. jan. 20. Kivétel hatnál több vizsga esetén.

IV. ÜNNEPELÉK ÉS TANULMÁNYI SZÜNETEK

1. November 7-i ünnepély 1972. november 6.
2. Félév közbeni tanítási szünetnapok; a munkaszüneti napok.
3. 1. és 2. félév közötti tanítási szünet 1973. jan. 22.—jan. 31-ig.

Mit csináltunk? — Velünk mit csináltak?

Adalékok a reformértékeléshez

Igy hangzott a címben szereplő kérdés azon az emlékeztető klubtalálkozón. Az első részét Szabó Kálmán elvtárs tette fel, majd ezt fordította meg valaki a végzős hallgatók közül.

Hiszem reformévfolyam vagyunk. Értékelők és „kiértékeltek”. Idén különböző tanácskozáson, vitákon, kerekasztal-konferenciákon folyik a reform tapasztalatainak összegzése. S minden alkalmat megragadunk, mi végzősök is, hogy elmondjuk véleményünket. Ami ebben a folyamatban azt hiszem a legnagyobb, hogy talán először van lehetőség arra, hogy összegyűjtjük az egész egyetem, oktatási rendszerünket érintő kérdéseket. Ezt teszik lehetővé ugyanis a hallgatók részére kibocsátott komplexvizsga tematikajegyzékek. Ezek segítségével összehasonlíthatjuk a különböző szakok és szakágazatok követelményeit, és így megtudhatjuk,

hol, hogyan és mit oktattak

a négy év során. Hogy ez a vizsgálódás számos hibalehetőséget takar? Természetesen. Nézzük meg, melyek ezek. A legalapvetőbb: a tematikában felsorolt és a gyakorlatban valóban oktatott és elsajátított ismeretanyag közötti lehetséges eltérés. Azaz ugyanis, hogy mennyiben tükrözi a tematika a négy év alatt leadott és megtanult tananyagot, csak saját szakomon és szakágazatomon vagyok tisztában, a többinél csupán a tematikajegyzékek alapján tudok véleményt nyilvánítani. Ebből rögtön két hibalehetőség adódhat. Mégpedig vagy az, hogy a valóságban nem olyan szép a menyasszony, mint az a tematikából látszik, a másik, hogy „semmitmondó” tematika mögött esetleg színvonalas oktatás húzódik meg.

Tisztában vagyok vele, hogy ezek elég súlyos hibalehetőségek. Mégis megkísérlem az összehasonlítást. Ennek pedig két oka van.

Az egyik az, hogy saját szakomon és szakágazatomon tapasztalatom szerint megvolt az átfedés tematika és gyakorlat között. Ugyanakkor több, egyéb szakon tanuló évfolyamtársamnak is ez volt a véleménye. Így tehát remélhetem, hogy a hibalehetőség aránylag kicsi.

A másik ok amely e cikk megírására késztetett, a segítségnyújtás. Mi végzősök valóban gyakran éreztük a már említett különböző fórumokon, hogy véleményünket igyekeznek figyelembe venni, és arra igényt is tartanak. Épp ezért úgy érzem, ha néhány következtetésem esetleg hibás lesz is, azért maga a cikk hozzájárulhat néhány hasznos adalékkal a reform értékeléséhez.

Es most rátérünk a tárgyra.

A tematikák összehasonlítását

szakokon belül, szakágazatonként végeztem el. Ime az eredmény:

Kezdjük talán a Tervezőelemző szakágazattal. Ott szakon — Belker, Külker, Agrár, Közlekedés és Ipar szakon — folyik ennek az oktatás.

A Belker szakon a szakrészt túl általánosnak, szűcsesnek éreztem. A szakágazati rész volt inkább szakjellegű, de még itt is a kapitalista, és a szocialista pg., valamint a népgazd. terv. szolgált a tervezési tantárgyak tananyagaként. Magáról a belkereskedelmi munka tervezéséről konkrétan nagyon kevés szó esik a tematikában.

A Külker szakon annyival jobb a helyzet, hogy a szakrész témája valóban a szaknak megfelelő és jól kidolgozott. A szakágazati résznél viszont úgy tűnik, hogy ennek tartalma nem felel meg a címben megadott témának.

Az Agrár szakon mind a szakágazati, mind a szakrész elég jó, ha figyelembe vesszük,

hogy a téma a mezőgazdaság területén nem rendelkezik gazdag múlttal és sok tapasztalattal.

A legjobb szakágazati oktatás

úgy tűnik, az Ipar és Közlekedés szakokon valósult meg. A problémafelvetések a témának megfelelően konkretizáltak. (Például az iparnál az iparvállalati tervezés sajátosságait, a Közlekedésen pedig az ott szükséges speciális tervezési módszereket részletezi). Ha a szakrész követelményeit nézzük, akkor viszont már kisé bajban vagyunk. A tematika ugyanis — elsősorban a Közlekedés szakon, de helyenként az Iparon is — olyan megfogalmazású, hogy egyaránt tartalmazhat rendkívül konkrét és érdekes ismeretanyagot, de szépen hangzó, s ugyanakkor semmitmondó megállapításokat is. Hogy a kettő közül melyiket, az a címszerű szövegből sajnos nem derül ki.

A következő „bonckés alá veti” szakágazat a Gazdasági Szervező, amelyet az Ipar, Belker, és Közlekedés szakokon oktatnak.

Az ipari szak tematikája első olvasásra jónak látszik. Tüzetesebb áttekintés után azonban hiányérzete támad az olvasónak. Elég általános ugyanis a tematika, úgy tűnik, hiányzik az ipari tevékenységek egymáshoz való kapcsolódásának belső logikája. Sőt, ha azt is figyelembe vesszük, hogy ez a terület kiforrott múlttal, gazdag tudományos tapasztalatokkal büszkélkedhet, nem lehetünk elégedettek az anyaggal.

A másik két szak pedig számomra egyszerűen érthetetlen. Itt a tematika alapján ugyanis is az derül ki, hogy — kb. 60 százalékban — ugyanazt az ipari, iparvállalati képzést kapják a hallgatók, mint az ipari szakosok. Kicsit vulgárisan fogalmazva: de minek? Mert véleményem szerint e két szak hallgatóinak túl nagy — és meggyőződésem, hogy fölösleges — megterhelést jelent az, hogy választott szakuktól gyakorlatilag teljesen független és ahhoz egyáltalán nem kapcsolódó iparvállalati ismereteket kell megtanulniok. S mindezt természetesen alapvető ipari előképzettség nélkül!

Ha a fennmaradó 40 százalékot tekintjük, a két szak közül a helyzet a Közlekedésen a jobb. Itt ugyanis ez a rész legalább a szaknak megfelelően konkretizált, amíg a Belkernél még ez a fennmaradó rész is túlzottan általános.

Két szakágazat van, amelyet csak a Külker szakon oktatnak: Nemzetközi Kapcsolatok, valamint Kereskedelempolitika és Nemzetközi pénzügyi szakágazatok. Mindkettő fedi a megjelölt témát, s annak megfelelően tartalmaz plusz, egyéb szakágazatoktól eltérő ismereteket. Hátra van még a Piacutató szakágazat, valamint a Pénzügy szak, ez utóbbin évfolyamunkon még nem valósult meg szakágazati képzés. Ezt a kettőt nem véletlenül hagytam utoljára. Ezek ugyanis a legjobbak. Mindkettőnél örül az ember „közgazdász szíve” olvasás közben. A tematikák átgondoltak, logikusak. Végig érezzük a koncepciót, érezzük a megalapozottságát annak, hogy melyik témára melyikből, hogyan és miért következnek. Egyszóval itt a bizonyíték:

Igy is lehet.

Érdemes tehát áttanulmányozni a Piacutató szakágazat és a Pénzügy szak tematikáit. Véleményem szerint ugyanis a reform szelleme ezt a kettőt hatotta át legteljesebben. Leg-

alábbis erre utal a tematikák megfogalmazása, a témák korszerűsége.

Végére értem az összehasonlításnak. Befejezésül hangsúlyozom, hogy mindezek a következtetések kizárólag az én egyéni véleményemet tükrözik — a bevezetőben említett — hibalehetőségekkel együtt. Ezek a tematikajegyzékek számomra oktatásunk tükröként szolgáltak, egy olyan tükröként, amelyben az ember leplezetlenül mustrálgathatja önmagát. S hogy ez a tükrökép időnként torzul tükröz egyes vonásokat, az természetes. De a lényeg nem torz. Ezért remélem, hogy cikkemet nem hiába írtam meg. **Lantos Vera**

Három kis „gyöngyszem”

NE HIGGYÜK, HOGY AZ EGYSZERŰNEK TARTOTT DOLGOK VALÓBAN AZOK

Olvasom az ipargazdaságtan jegyzetét. Időnként megállok és el-el melázok egy-egy definíció mélyértelműségén, újszerűségén és frappánságán. Mutatóban szeretnék idézni néhányat, nehogy megfosszak valakit is ettől a szellemi gyönyörtől.

1. „A bal kézzel működtetett kezelőelemeket a gép bal oldalán, a jobb kézzel működtetett elemeket pedig a gép jobb oldalán kívánatos elhelyezni, mert így kezelésük könnyen, elfordulás nélkül lehetséges.”

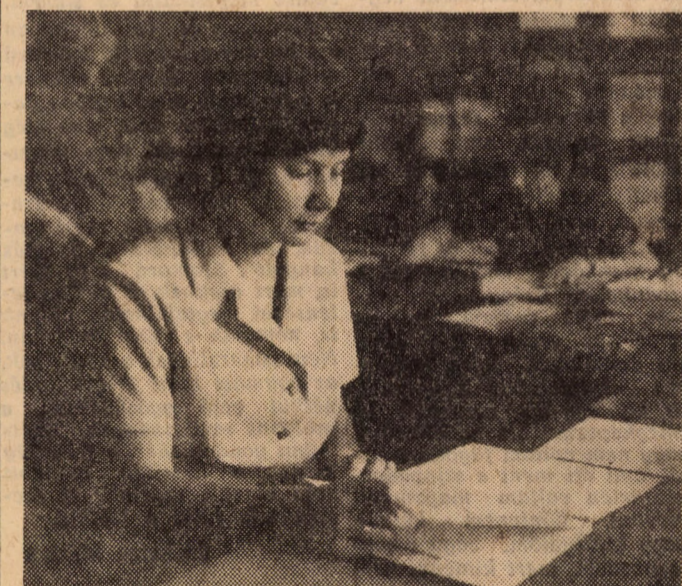
2. „A fáradság a működőképességnek a tevékenység következtében a szervezetben fellépő csökkenése.”

3. „Balesetnek a környezeti hatások következtében váratlanul beállott szervezeti károsodást nevezzük.”

Idézhetném még a hasonló meghatározásokat, de minek? Akik komolyan képesek elgondolkodni a világ dolgai felett, azok számára a fenti három kis gyöngyszem is lehetőséget ad messzemenő következtetések levonására. S ha mégsem világosul meg elméjük e definíciók nyomán, úgy csak magukban kereshetik a hibát... **A. L.**

30-I KÖRKÉP

Meleg helyzet — hűvös falak között

Dolgozatjavítás

(Folytatás az 1. oldalról)

utóbbi azonban olykor hatástalan marad. Az eredmények nemcsak vegyesek, kifejezetten szélsőségesek. Néhány meglepően gyenge és néhány kiugróan jó, szisztematikusan alapos tanulásról árulkodó felelet tarkítja az összkepet. **Dr. László János** sem a mai, sem az előző napi csoporttal nem elégedett — sok az elégséges. Több-

Nyári randevú

A 21-es csoport története

Reklamálásnak helye nincs?

Nem újkéletű az a probléma, amiről a következőkben írni szeretnék. Sok „bósz tollnok” kelt már harcba az „igaz” ügyért e lap hasábjain, s bizonyára nem én leszek az utolsó, aki ezekről a dolgokról ír.

A matematikavizsgákról lesz szó. Előre szeretném bocsátani, félreértés ne essék, nem akarom a tanszék munkáját megreformálni, nincsenek falrengető javaslataim, csupán néhány olyan dolgot szeretném felhívni a figyelmet, ami úgy érzem, sokakat igazságtalanul sújt. Ime röviden a 21-es csoport története.

A csoport jelentős része a május 25-i első analízis írásbelin vizsgázott. Az eredmények másnap 10 óra körül kerültek ki a hirdetőtáblára, s itt közölték azt is, hogy a szóbelire a 386-os teremben kerül sor. Mikor megérkeztem, már mindenki az ajtó előtt topogott és egyik fiútársuk történetét hallgatták.

A fiú terv. mat. szakra jelentkezett, a csoport legjobb matematikusa volt, így érhetően kevesellte elégséges osztályzatát, ezért 1/2 10 körül érdeklődött a dolgozata felől. A tanárnó készséggel megmutatta és az alaposabb átnézés után kiderült, hogy a dolgozat tényleg nem kettős, mert jó az integrálás, a területszámítás is, csakogy ezeket a tanárnó (a fáradságára! hivatkozva) elnézte. Ennek ellenére a dolgozatot nem engedte tovább nézni, mondván ez úgysem jobb, mint hármás, további reklamálásnak helye nincs.

Hasonló sorsra jutott egyik csoporttársunk is. Ő is kevesellte az elégségesét és 1/2 10 előtt neki is megmutatták a dolgozatát. A területszámításal itt is baj volt. 4 3/6-os végeredményt nem fogadták el, mert hogy a helyes eredmény 4,5! A jogos reklamálás kilenc pontot ért, ami már a középezt jelentette. A tanárnó „nem érek rá minden kis részletre odafigyelni!” mentegetőzéssel védekezett.

A többieknek már nem volt ilyen szerencsésük. Csak 10 órára érkeztek, s most már leírom a nevét *Racsmány Anna* tanárnó nem mutatta meg dolgozataikat, kivéve az elégteleneket. (Pedig azok után az elnézések után de sokan szerették volna!) „Siessenek már, annyian vannak, olyan fáradt vagyok, maguk mindig csak reklamálnak” monoton ismételtetésével írta be az indexbe a megdöbbent emberek érdemjegyeit. „Hétfőn majd megnézhetik a tanszéken. Vizszont...” Jómagam kilenc pontos elégtelenemmel álltam az asztalnál és reklamáltam. „Sajnos nem... Drága uram, higgye el... Nem adhatok, menjen már, A deriválás jó? ... Ne bizonygassa, nincs időm magukra, miért reklamálnak folyton... Vizszont...” Kint az ajtó előtt döbbszent néztek egymást, hisz szabályosan kilöktek bennünket a tereméből. És mi van, ha a mi dolgozatunkban is elnézett valamit? — árulkodtak az ehhez hasonló ki nem mondott kér-

désekről az arcok. Aztán háborogtunk még egy darabig és hazamentünk. Mit lehet tenni, aki megbukott, újra kezd, aki átment, örüljön, hogy túl van rajta. Pedig a leirtak mellett nem lehet csak szó nélkül elmenni. Sok olyan dolog van, ami nem teljesen tisztázott.

1. Itt van mindjárt az időpont. A tanszék 10-re hirdeti eredményhirdetést, de a dolgozatokat csak 1/2 10-ig láthatuk, sőt sok helyen meg sem mutatták.

2. Mint a példa is bizonyítja a dolgozatok javítása nem mindenkinél megfelelő. Sok az úgymond elnézés, és ilyenkor éjszakra hivatkoznak. Miért terhelik ennyire az egyes tanárokat? Ennek a diák látja a kárát.

3. Nem egyforma szinten történik az osztályzás sem. A tanszék az idén új rendszert vezetett be, melynek következtében megnőtt a szóbelizők száma. De az alapelveket itt sem tartják be mindenhol. Egyesek ragaszkodnak ehhez közepes szintű volt, lássuk mi tud elméletben. Persze nem mindenki produkál ilyen jól: szóbelin. Mások viszont simá megkapták a jegyet. Így aztá hovatovább ott tartunk, hogy egy jobb analízisvizsga, e „jobb” vizsgázató kérdése is

4. Új rendszerben fokozott jelentőséget szántak a gyakorlati jegyeknek. Véleményünk szerint itt sem lehet egyértelmű az elbírálás. Hisz volt olyan csoport, ahol a fél év alatt nem írtak dolgozatot, és a gyakorlati jegyek csak formai szerepe volt.

5. Térjünk vissza a vizsgákhöz. Sok-sok vitára adott okot hogy a dolgozatokat csak vizsgák után láthatták a hallgatók. „De másnap már mit nézzünk rajta, hogy ugyanazt a jegye írták-e rá, amit az indexbe? Ezek az elnézések joggal teszik bizalmatlanná a hallgatót. Miért ne lehetne a jegy beírása előtt megmutatni a dolgozatokat. Hiányoltuk, hogy nem adták meg a feladatlapon a példák pontszámait. Volt olyan, aki a területszámításra 6, volt aki 9 pontot kapott. Hol az igazság?

6. S végül néhány szó a vizsgázatók hozzáállásáról. Bármennyire is fáradt egy vizsgázató, azt semmi esetre sem mondhatja a vizsgázónak, hogy „nincs időm magára”. vagy „látni se bírom!” Ez a hang sértő és a diák más magatartást vár a tanár részéről. Szerencsére az eseteknek csak kis százalékában fordult elő ilyen megnyilatkozás.

Mindent összefoglalva, a tanszék ez évben bevezetett „új módszere” sem tudta feloldani azt a feszült viszonyt, amely az évek során a tanszék és diákok közt kialakult. Továbbra is ez a tárgy „legsúlyosabb”, ettől félnek a legjobban, s ennek véleményünk szerint elsősorban az az oka, hogy a gyakorlatban nem egységesen valósítják meg az egyes tanárok az elközeléseket és emiatt sokan igazságtalannak érzik a tanszék munkáját. **Sebők—Mézes**

A Statisztikai tanszéken kilencen álltak csatasorba ezen 30-án a vizsgaidőszak derekán.

A rekonstrukció előtt

II. RÉSZ

Még sok a „ha”

Bizonyos kényszerítő tényezők; a tetőszerkezet, fűtési rendszer, elektromos hálózat — hogy csak a legfontosabbakat említsük — jelenlegi állapota elkerülhetetlenül, hovatovább elodáztatatlanná tették a rekonstrukciót. Viszont ha már ilyen lényeges, feltehetően hosszabb ideig elhúzódó munkálatok váltak szükségessé, akkor a cél- és ésszerűség úgy kívánja, hogy minél több, pillanatnyilag talán kevésbé sürgető, de fontos és szükséges átalakítást végezzünk el „egy füst alatt”. Vagyis nem a jelenlegi szinten kell rekonstruálni, hanem a lehetőségekhez és igényekhez mérten korszerűsíteni is. E két tényező viszonylatában egyelőre némi ellentmondás mutatkozik. A Műszaki Ellátási Osztályhoz érkezett igények az egyetem alapterületéhez viszonyítva — még a tetőtér és a pince beépítésével is — kissé soknak tűnnek. Így a tervezőknek a lista alapján készített vázlattevé elbírálásán az összes szempont együttes mérlegelésével „kieséses alapon” dől el, hogy melyek azok az igények, amelyek megvalósíthatók. Ez kb. azt jelenti, hogy pillanatnyilag igen kevés olyan dolgról beszélhetünk, amelyiknél legalább egy „ha” nem szerepel, a leglényegesebb változtatásokat azonban eldöntött dolgok, legfeljebb módosulásra lehet számítani.

A vázlattevék után rövidesen elkészülnek a KÖZTI-nél a kiviteli tervek is és 1973 elején a KÖZÉP elkezdje a munkálatokat. Hogy a KÖZÉP meddig tartja majd „megszállás” alatt az épületet, arról a legnagyobb könnyelműség lenne most nyilatkozni, mert ez elsősorban tőlük, a kapacitásuktól függ. Mi csak reménykedhetünk.

Kazánház az alagút mellett

Mint már említettük, az elektromos hálózatot teljes egészében fel kell újítani, új légkondicionáló berendezéssel kell ellátni az épületet és teljes rekonstrukcióra szorul a fűtési rendszer is. Legtöbb problémát egyelőre az utóbbi okozza. A földgázüzemű kazánok telepítéséhez szükséges hatósági engedélyk beszerzése már folyamatban van, és a kazánok elhelyezésére is nagyszerű lehetőség adódott. Épületen kívül, a Csarnok tér felőli épülethomlokzat előtti közterület felhasználásával süllyesztett kazánház létesíthető. Ha (itt is egy „ha”) nem teszi veszélyessé a Csarnokot a Duná-parti rakparttal összekötő, közvetlenül a szóbanforgó terület mellett húzódó alagút.

A gépészeti, műszaki problémák sorában föltétlenül említést érdemel — mert szinte mindenkit érint — a telefonközpont rekonstrukciója. A jelenlegi 10 fővonal 30-ra, a 100 mellék 300-ra bővül. Egy nyilvános telefon

igénylése is megtörtént még tavaly márciusban. Az idén áprilisban meg is sürgették, de sajnos, a posta nem tud kielégíteni semmilyen igényt. Ez csak akkor lenne megoldható, ha a fővonalakból leadnának valahol.

Teljesen le kell cserélni az aula és az előadótermek tetőszerkezetét. Legalább egy előadótermet filmvetítésre is alkalmassá kell tenni, mikrofonokat cserélni és más korszerűsítési munkákat elvégezni.

Ezek azok a munkák, amelyek a rekonstrukciót föltétlenül szükségessé tették. S amelyek lehetőséget adtak egyéb nagyon jelentős tényerést biztosító át-, illetve beépítésekre.

Pince — padlás

1973-ban minden valószínűség szerint — a tetőtér beépítésével kezdje el a munkálatokat a KÖZÉP. Ez ugyanis nem, vagy csak kevésbé fogja zavarni az oktatást. 20—24 szeminárium helyiséget lehet itt kialakítani (két tetőtérben), s ezek az építkezés ideje alatt ideiglenesen helyet adnak azoknak, akiket a további munkák költözködésre kényszerítenek.

Jelentős tényerést biztosít a pince felhasználása. Ide kerülne a raktárak, a műhelyek és az öltözők. Itt tárolnák a rendezvényeken használt székeket, asztalokat, egy teherfelvonóval biztosítva kényelmes és egyszerű fel- és szállításukat. A ruhatár és a büfé ugyancsak ide költözne le.

Igény van ezenkívül irodalmi színpad, tánc-, ének- és zeneterem, pingpong-terem, sakk-szoba és tekepálya alagsori elhelyezésére, sőt uszodára. Ugyanakkor egyik variáció szerint a klubnak is ide kellene leköltöznie. Hogy ennyi minden nem fér el ezen a helyen, az biztos. Nem biztos viszont, hogy ezek egyenként mind olyan tervek, amelyek megvalósíthatók a pincében. Az esetleges költségeket ugyanis a feltárási munkálatok után lehet majd kalkulálni. 4—8 méter mélységbe, a Duna-meder szintjére kell lejárni ahhoz, hogy megállapítsák a talajminőséget, azt, hogy milyen szigetelésre van szükség, hogy a jelenlegi szigetelés milyen állapotban van, mindennek igen erősen meghatározó szerepe van a költségek alakulására.

Nem tervek

Nem tervek, inkább még csak elképzelések — nagy vonalakban. Bizonyára, sok minden fog változni, olyasmis is, amiről nem szóltunk. Bizonyos helyiségek felszabadulása pl. lehetővé teszi majd egyes szerveknek, egységeknek célszerűbb átcsoportosítását — a legnagyobb változásokat azonban az itt említett dolgok fogják okozni. És az, hogy néhány éven keresztül kopácsolások közepette, malterosvödörök, vasbetonszerkezetek és üvegek és nem tudom mik között bukdácsolva kell majd élnünk, és ami nem mellékes, dolgoznunk.

Nagy Katalin

Jól választottam • Türelemre intett • Mélyvízbe dobtak

— Mit mondanak a fiatal közgazdászok? —

Naponta nyitják ránk a szerkesztőség ajtaját végzőseink azzal az örömteli bejelentéssel: „Végre, túl vagyok az utolsó vizsgán is!” Ami még hátra van — mérlegelik —, összel a védés, meg a komplex államvizsga, abból emberi számítás szerint túl nagy baj nem lehet. (Még nem hallottak arról, hogy egy végzős diplomamunkája ne felelt volna meg, ne fogadták volna el a „védekezését”).

A terhek súlya alól szabadulva, azt várna az ember, hogy megkönnyebbülnek, azonban erről szó sincs. Mert ahogy közelednek céljuk beteljesüléséhez, hogy mint képzett közgazdászok tevékenykedhessenek, annál inkább növekszik bennük a druk, az aggodalom, a félsz attól, ami kint az életben, a munkahelyen várja őket.

— Hogy fogadnak majd? Meg tudok-e fe-

lenni a követelményeknek? Milyen feladatok bízhatnak rám? Milyenek lesznek a főnökeim, a kollégáim?

Ahogy fogytak a vizsgakérdések, egyre inkább ezek a problémák kerültek érdeklődésük előterébe, s ha csak azon múlta, hogy egy újabb vizsgafelkészüléssel ezekre a kérdésekre is pontos, egyértelmű feleletet kaphatnának, akkor biztos szép számmal akadna önként vállalkozó a „ráadásos vizsgára”.

Tisztában vannak azonban azzal, hogy erre a „vizsgára” hosszabb felkészülési idő szükséges. Ezt az időt nincs mód lerövidíteni, de a pályakezdők bizonytalankodását mégis megpróbáltuk levezetni azzal, hogy kérdéseikre azokról a fiatal közgazdászokról kértünk választ, akik már egy-két éve munkába álltak.

A szakelőadó

Négy közgazdász lány az al-bérlője a Rózsadombon egy két szoba komfortos lakásnak. A szükség átköltöztette egyúttal és így alkalmat teremtett arra, hogy munka után közgazdászklubéletet éljenek, ahol módjuk van megvitetni a pályakezdés minden nehézségét. Itt lakik riportalanyunk is Pus-kás Gabriella, a SZOT alkalmazottja.

— Tavaly végeztük az egyetem és ma már megkönynyebült szívvel emlékezünk azokra a napokra, amikor állást és lakást kerestünk. — Október volt a legkeszevesebb hónap. Csak akkor jöttünk rá igazán, de jó is annak, aki még egyetemista. Védettséget élvez. Kint mindenről magunknak kell gondoskodni, az életet magunknak kell berendezni.

— Volt közöttünk, aki úgy lépett be először a munkahelyre, hogy egész nap azon tördte a fejét, hol is fog lefeküdni este. Mert állást könnyebben kaptunk, mint lakást. Közgazdászra mindenhol igény van, de mint kiderült többek között a Mélyépítő Vállalatnál ez az igény nem mindig jár együtt szükséglettel. Itt semmit sem szepítettek az ajánlaton. Megmondták előre, ha vonalazásra van szükség, azt kell csinálnia a közgazdásznak.

— A nagy kínálat közepett azért sikerült választanom, méghozzá szerencsével. Szakelőadó lettem, a SZOT gazdasági igazgatóságának pénzügyi osztályán. A végzősök közül ketten kerültek ide. Munkába állás előtt többször felkerestük leendő főnökeinket, akik részletesen tájékoztattak feladatunkról. Ez a segítőkész felvilágosítás később

sem maradt el. Vezetőink és kollégáink nagyon szimpatikus emereleknek bizonyultak. Azon iparkodtak, hogy mi fiatalok minél előbb belezajjünk a munkába.

— Egyik lakótársam még ma is arra panaszkodik, hogy naphosszat tétlenül ül munkahelyén nem kap feladatot. Engem az első önálló feladatunk munkába lépésem után egy hónappal bíztak meg. Harminc különböző nagyvállalatnál vizsgáltam meg a nagycsaládos anyák segélyezési rendszerét. Kimondhatatlannul jó érzéssel töltött el, hogy komoly feladatot kaptam, és ezzel tudomásomra hozták, szükség van rám, fontosnak tartják a munkámat.

— Igaz, iparszakos lévén ebben a feladatkörben nem sok hasznát vettem szakágazati tanulmányaimnak. Altlalános közgazdasági szemlélettem viszont annál inkább.

— Hiányozt a pénzügyi szakismereteimet esti tanulással pótoltam. Természetesen ennek a munkakörnek az ellátásához a szakismereteken kívül óriási tapasztalatra van szükség és ehhez sok év és türelem kell.

— Kilenc hónapja dolgozom. Azóta a fizetésem is fel-emelkedett 2200 forintról 2500-ra. Elégedett vagyok. Jól választottam. Ma már pontosan tudom mit várnak tőlem, s ha jól dolgozom probléma nem lehet.

A sorban az utolsó

Legalábbis jelenleg így érzí Tordai Nándor a 4000-res létszámú Orion-gyár fiatal közgazdásza. A jó megjelenésű, energikus fiatal emberről nem árad túlzott lelkesedés, amikor munkája iránt érdeklődöm. Hogy választást volt-e módja alaposan meggondolni, az már vitatható. Annak idején közvetlenül az egyetemi felvételt után kötött társadalmi szerződést a gyárral. De nem is annyira a gyár, mint inkább a közvetlen munkahelye ellen van kifogása.

— Eufolyam társammal Jankelovics Jánossal, aki szintén az Orient választotta, az volt az első feladatunk, hogy végigjárjuk a gazdasági igazgatóhoz tartozó területeket. Így felt el az első egy hónap. Végül is az anyaggazdálkodásról kötöttem ki. Itt minden jónak ígérkezett. Fizetésemelással kecsgettettek és a főnökömben is jó partnert véltem felfedezni, aki szintén közgazdász.

— 1800 forint kezdőfizetésem azonban a mai napig változatlan, s ami még ennél is keservebb, hogy a kilenc hónap alatt közgazdasági munkát, ha két hetet végeztem. Ezzel viszont előnyöm van Jankelovics kollégámmal szemben, ugyanis ő még ennyit sem csinálhatott, igaz közben ledoktorlát, de az senkit sem érdekel a gyárban.

— Két hónapon keresztül az volt a feladatunk, hogy a beszerzési bizonylatok sorszámaikat kipipáljam a kartonon. Végül nem bírtam tovább és beszéltem az igazgatóval. Türelemre intett: „Meglátja meg-hozza még a gyümölcsét a jelenlegi passzív szemléletű tapasztalata.”

Azóta Tordai Nándor üres óráiban francia nyelvet tanul. De még a látszat is ellene szól, hogy sokáig türelmes tudjon maradni. Előbb-több újra és újra jelentkezni fog közgazdasági munkáért, erre inspi-rálják őt azok a feladatdús területek a gyárba, ahol szükség van a közgazdászra.

Vidéken jobb

A véletlen hozott össze bennünket Tóth Istvánval. Még 1969-ben végeztünk és azóta vidéken dolgozunk, de ha fent jár Pesten, nem mulasztja el meglátogatni a régi kollégákat.

— Annak idején én is ugyanúgy tartottam az újtól, mint a mostani végzősök. Mert igaz, sok mindenre megtanítottak az egyetemen, de azóta már tudom, hogy a gyakorlatot kint az életben kell megtanulnia az embernek.

Végzés után társadalmi ösztöndíjasként került Szegedre, a Csongrád megyei tanács pénzügyi osztályának közgazdasági csoportjához, ahol mint kiderült, megtalálta a számítását. Azon ritka diplomások közé tartozik, akik egy világtól sem cserélnék fel vidéket Pestért.

— Kapcsolatot tartunk egymással, akik végzés után vidékre kerültek. Mindhatom valamennyiünk nevében, hogy összehasonlítva a pesti viszonyokkal, sokkal jobban járunk. Itt aktívan dolgozunk, annak van rá lehetősége és perspektíva, szakmai érvényesülés szempontjából is szerencsésebben választ, aki vidékre jön. Még csak két éve végeztünk, de már van közöttünk néhány osztályvezető, sőt főosztályvezető is.

— Az én feladatkörömbe tartozik a megyei iparvállalatok gazdasági felügyelése. Már az első napjaim is tevékenyen teltek. Nem százalékszámítás-sal, mint ahogy arról jóméhány pesti kollégám panaszkodott. Itt rövid időn belül mélyvízbe dobtak. Kötelességteljes feladatot bíztak rám, a népgazdasági érdek szem előtt tartásával kell figyelemmel kísérem a vállalatok rövid- és hosszútávú döntéseit, eredményességüket. Ezenkívül tagja vagyok a szandási bizottságnak. Mint bizottsági tagnak az a feladat, hogy teret készítsék a gazdaságtalan vállalatok felszámolására, vagy eredményes üzemeltetésére.

— Ha arra gondolok, hogy 1969-ben még csak önmagammal szemben voltam felelős, maximum a vizsgálóeredményemért, hogy ne kertes, hanem négyes legyen, akkor érzek-elem, az az idő alatt bennem végbemenő szemléletbeli változást. A munka során ismeretem meg az igazi felelősség súlyát.

— Főnökeim, kollégám valamilyen nyelven jó képességű szakemberek, akik minden szempontból maguk közé fogadtak. Igaz, a fizetésem nem túl magas 2500 forintot keresek, de tudni kell, hogy az államigazgatásból belülről szép fizetésnek számít. Emellett prémiumokat, jutalmakat kapok. A munkahelyem anyagi és erkölcsi támogatásának köszönhetem, hogy ma már két szoba összkomfortos örökklá-szomban Szegeden.

— Három fiatal közgazdász sürítette tapasztalatát néhány mondat erejéig a KÖZGAZDÁSZ-ba. Hogy esetük mennyire tipikus, nem célnél eldönteni, de kimondva, kimondatlanul az is kiderült, a beszélgetések során — amely viszont már tipizálható —, hogy helyzetük jó, illetve kedvezőtlen alakulásához maguk is hozzájárultak emberi magatartásukkal, munkájuk való viszonyukkal.

Sok múlik rajtuk is, s nem árt, ha ezt is szem előtt tartják a pályakezdők, miközben teljes figyelmüket arra koncentrálják, mi várja kint a életben őket. Halay Edit

AMATŐR SZÍNJÁTSZÁS

„The young theatre — voice of progress”

„A fiatal színház a haladás hangja” — mondja a Wrocławban összel megrendezett nemzetközi amatőr színjátszó fesztivál jelszava, ezzel megfogalmazva az amatőr színjátszás egyik legfontosabb feladatát is.

A haladás képviselete, a színházi élet megújítása az amatőr színházak tevékenységéhez kapcsolódik. A professzionista színházzal szemben az amatőr csoportok rugalmasabban alkalmazkodhatnak, kapcsolódhatnak a fejlődés során kialakult új igények kifejezéséhez. Az amatőr színjátszásnak azonban nem célja a professzionális színház másolása vagy színészek képzése. Lehetséges volna még az amatőr színjátszást, ezen belül a diák színjátszást, ehhez azonban a téma alaposabb ismerete és több idő lenne szükséges.

Április elején zajlott le Szegeden az egyetemi és főiskolai színjátszók országos fesztiválja. Erről szeretnék néhány észrevételt, gondolatot megjegyezni. Mindenképpen fontosnak tartom ezt a fesztivált ha másért nem, hát azért, mert az itt részt vevő húsz együttes képviselt valamit, általában az őket küldő intézmény hallgatóinak gondolkodásából, hozzáállásából. Többször elmondhattuk — sajnos. Erről a

színházról olyan benyomással távoztunk, hogy alapjában vére nem volt rossz, voltak problémák, de szép pillanatok, meglepetések is, hogy általában hiányolható a politikum, hogy alapjában szép a lelkesedésünk a színház iránt, ápoljuk tovább stb. Ezeket nem teljes ironiának számán, vagy ha valaki nem vette volna észre az ironikus élt, akkor: egy kicsit ironiának számom. Az igazság az, hogy egy aspektusból el lehet mondani ezeket is, szívem szerint viszont, összevetve a wrocławai jelmonddal, szomorúnak tapasztaltam az eredményt. Szomorúak voltak azok az előadások, még ha komédiák voltak is műfajuk szerint, amelyekben látszott, hogy a szereplők nem értik igazán azt, amit csinálnak. Ha valaki nem hiszi, nem érti igazán azt, amiről meg akar győzni, akkor ne is próbálja meg.

Újnak nevezhető színházi törekvés, a nézők aktivitását igyekeznek kiváltani, ha nem is minden esetben fizikai aktivitást, de azt, hogy ne érezhesse a néző függetlennek magát a nézőtérben, ne felejtse el egykönnyen a színházban átélte dolgokat. Sokszor provokálják, sokkolják a nézőt, ha nem is olyan mértékben, mint ahogy azt Ionesco a Kopasz énekesnő bemutató-

jára tervezte, miszerint a darab közönségmészárlással végződött volna. Itt is volt olyan darab, amelyikkel talán a legnagyobb hatással „sokkoltak”, végigszegenykeztek az előadást, mert a szereplők sajnos nem magam, hogy kinevetem őket, holott jó szándékkal és rengeteg munkával hozták ezt a produkciót. Szégyelltem magam, mert tudtam, milyen borzalmas ezeknek a — szintén diákoknak, ilyen légkörben végigcsinálni a darabot. Itt, ha egy kis csavarral is, „megkaptam” azt az élményt, hogy nem voltam független attól, ami ott ment a színpadon, kénytelen voltam magammal vívódni, döntenem kellett, hogy kifütyülöm, vagy végigszenvedem, mert kimenni nem tudtam.

Mégis végre volt azonban egy darab, amely annyira rossz volt, hogy megbukhattott. Szerintem ezenkívül még nagyon sok darab megérdemelte volna, csak ott „még ki lehetett bírt”. Ez a „még ki lehetett bírt” színvonal az, ami engem a legjobban dühösít, vagy éppen teljesen érdektelenül hagy. Altlalában nem merünk újat, merészet csinálni olyan merészséggel, aminek az igénye megvan bennünk,

amiért tudunk lelkesedni, ha valaki megcsinálja és sikerül.

Altlalában és összefoglalóan azt hiszem azért volt szomorú minden más élmény ellenére is a fesztivál, mert legtöbb darab őszintén volt, nem elég hitellel csinálták, nem magukat adták a mondanivalón kereszttül, mert volt álmodernkedés, volt közhely, mert igazán nem hallottam a „haladás hangját”. Szomorú még azért is, mert ezeknek az analóg jelenségei megtalálhatók nálunk is, nemcsak a színjátszásban. Nem ismeretlenek a közhelyek, az egymást igazi meggyőződés nélkül való győzködések, a sablonos rendezvények, önállóan gondolkodás, a frissesség hiánya, a hamisan mondott szép szavak, amelyek el szertnének jutni a lélekig.

Szekeres Marian

Újra az a reform...

BESZÉLGÉTES KOVÁCS ISTVÁNNAL ÉS LÁNG PÉTERREL AZ IPARI ÉS A KERESKEDELMI KAR KISZ-TITKÁRAVAL

— **RIPORTER:** Azt hiszem, nem lehet kétségbevonni, hogy a legélesebb viták mindig a reform körül alakulnak ki... Vannak, akik szerint olyan rossz, hogy már beszélni sem érdemes róla, mások szerint az elvek ragyogóak, de a megvalósulás körül még nincs minden rendben, aztán persze vannak olyanok is, akik szerint minden a lehető legnagyobban van. Azt hiszem, hogy a KISZ-szervezet feladata a vélemények konfrontálása, a javaslatok, tapasztalatok összegyűjtése, és szintén az ő feladatuk, hogy az egyetemi vezetőség számára konkrét javaslatokat dolgozzanak ki, melyekben tükröződhet a hallgatók többségének véleménye. Milyen problémákat lehetne elsősorban kiemelni a kerkari és az iparkari felmérések befejeztével?

— **KOVÁCS I:** Elsősorban a koncentrált érik tamadások. A szokásos, sokszor elhangzott kifogások merültek fel. Nem csak nyelvből lehet jól megcsinálni a koncentráltat, más tárgyakból is. De nem csinálják... Az általános, hogy a hallgatók többsége oda megy, ahol a legkisebb a követelmény, hiszen másutt sem

olyan magas, hogy meg is lehetne komolyan tanulni valamit... Ne házagpótló legyen a koncentrált, hanem adjon alapos, kötelező anyagot túlműtató ismereteket. Valahogy úgy, ahogy a TDK-körök teszik ezt...

— **R:** Egyáltalán van nálunk olyan, hogy TDK-kör?

— **KOVÁCS I:** Tudtommal két tanszék mellett működik ilyen, ez tényleg kevés. Pedig ez az a forma, amely a tanszék és hallgatók együttműködését, közös munkáját legjobban szolgálja.

— **LÁNG P.:** A szakseminárium legalább ilyen jó forma lenne, ha rendszeren ki lehetne használni, sokszor azonban teljesen formális. Előfordult, hogy a külső állásban dolgozó szakseminárium-vezető — egyéb elfoglaltsága miatt — az órák nagy részét meg sem tartotta... Kevesebb elfoglalt, kevesebb munkával és több idővel, több felelősséggel rendelkező szakseminárium-vezetőket kellene kiválasztani. Akkor is, ha nem olyan nagy nevek, mint a mostaniak, akiknek — éppen ezért — alig van rá idejük.

— **R:** Visszatérve a TDK-körökre, nem lenne okos megszívlelni azt, amit a TDK-kon-

ferencián javasoltak: a TDK-részvevőinek óraszámcsökkentését? Itt a TDK-kört vezető tanárna, illetve a diákra egyaránt gondolok...

— **KOVÁCS I:** Ilyen heti óraszám mellett nem sok értelme lenne a hallgatókra vonatkozó óraszámcsökkentésnek. A TDK-kör vezetőjének munkáját illetően megvalósíthatóknak látszik, azt, hogy beszámítsák rendes tevékenységébe.

— **R:** A tananyag struktúráját illetően milyen javaslatok hangzottak el a két karon?

— **LÁNG P.:** Külkereseknél a szeminárium-előadás arányában vannak problémák. Túl sok az előadás, jó részüket könyvből is meg lehetne tanulni. Kérdéses a matek is, minek egy külkeresnek hat fél-év matematika? A harmadév marketing problémája szintén az előadás-szeminárium arányához kapcsolódik: szükségük lenne polgári jog szemináriumokra, hiszen ez fontos tárgyuk...

— **R:** Ismeretek azok a problémák, melyek egyes tárgyak belső struktúráját (vagy inkább struktúrátlanságát) illetően felmerültek. Gondolok itt elsősorban a tervezésre, de egy sor más tárgy esetében sem tisztázódott minden. Ezzel kapcsolatban szándékozta-e tenni valamit?

— **KOVÁCS I:** Nem hiszem, hogy egy tárgy esetében érdemes lenne úgy javasolni valamit, hogy nem vagyunk tekintettel más tárgyakhoz való viszonyára. Az ipar-karon harmad-, negyedévesek közreműködésével komplex felmérés folyik, mely az átfedéseket keresi, vizsgálja a tantárgyak kapcsolatát, mérlegeli, hogy adott tárgyra szüksége van-e egy közgazdásznak, és ha nem, akkor mi kellene helyette... De erről szeptemberben többet tudok mondani, mert feltehetően akkorra leszünk készen a felmérésre.

— **LÁNG P.:** A tantárgyelemzéseken, az oktatási struktúra problémáin túl hasonlóan meg kell vizsgálni a szakágazatosítás kérdését. Különösen a külkeres szakágazati képzéssel vannak bajok. Nincs megfelelő tájékoztatás a szakágazatosítás előtt — miért kellett ezeket az „elgazdításokat” a KISZ-nek tartani, hiszen sokszor fogalmunk sincs a tanszék tervéről, csak a pár éves tapasztalataink alapján beszélhetünk. Az egyes tanszék feladata lenne, a részletes tájékoztatás valamilyen fakultatív formában, nem a KISZ-szervezeté, ahogy jelenleg folyik... Amellett, hogy a tájékoztatás rossz, tehát nem lehet tudni előre, ki mit is választott, a szakágazatosítás sem megfelelő. Ezt még át kell gondolni, de a jelenlegi hely-

zettel általában nincsenek megelégedve a hallgatók.

— **R:** Ezek szerint a terv megvan, ha minden jól megy szeptemberre javaslat is lesz. De ha már arról van szó, hogy min kéne változtatni, mit kell javasolni, akkor itt van az a bizonyos utolsó heti ZH-dömping, amin nem is olyan régen estünk át. Azon túl, hogy a KÖZGAZDÁSZ szót emelt el-lene, lehet-e tenni valamit?

— **LÁNG P.:** Lehetetlen dolog, hogy egy hét alatt három olyan ZH-t iratnak, amelyek felérnek egy-egy vizsgával. Javasolni fogjuk, hogy egy-részt előre közöljék a ZH-k időpontját, másrészt ezek egyenletesen legyenek elosztva a félév folyamán. Csak olyan tárgyakból legyen ilyen zárthelyi, ahol nincs szeminárium és kimondotta az aláírásért kell dolgozatot írni. A gyakorlati jegy legyen gyakorlati jegy, az egész féléves tevékenységét tükrözze, ne csak az utolsó heti ZH eredményét.

— **R:** Tehát ha a KISZ-szervezetet műlik, ez is meglesz oldva. Ezek után nem lehet más kívánni, minthogy a javaslatok, melyek nagy részt szeptember elejére lesznek kidolgozva, ne maradjanak meg a jószándékú javaslat szintjén, hanem minél előbb váljanak gyakorlattá is...

Árva László

S P O R T

Minden kezdet nehéz

1971 őszén a Minőségi Cipőgyár női kézilabdacsapata kiesett a Bp. I/B osztályból. A gyár vezetősége úgy határozott, hogy a szakosztályt megszünteti. A dolog érdekessége az, hogy a csapatban több

közgazós lány is játszott, az edző pedig Kincses György volt, akit szintén sok szál fűzött egyetemünkhöz. Mivel nálunk nem volt női kézilabdacsapat így jutott eszébe Kincses Györgynek, hogy beszéljen Molnár Sándor sportkört elnökkel, a Testnevelés tanszék vezetőjével egy leendő kézilabdacsapat létrehozásáról. O nagy örömmel fogadta az ötletet, s minden támogatást megadott, ami csak szükséges volt. A Jégszínház melletti pályát bérelték ki a csapatnak, ahol heti két edzést tartatnak. Nemsokára a szerelést és a labdákat is megvásároltak.

Március elején kezdődtek meg az edzések, a csapat gerincét a régi „minőségi cipős” játékosok adták: Boruzs Erzsébet, Jobbágy Andrea és Jakab Erzsébet. A lelkes propaganda hatására szinte naponta érkeztek újabb és újabb lányok az egyetemről, ekkor derült ki, hogy milyen sokan vannak, akik már régebben is kézilabdáztak. A bajnokság április elején kezdődött. A csapat alakítás természetesen nem ment zökkenők nélkül, ami az első eredmények is mutatnak. Az alig egy hónap a bajnokságig nagyon kevés volt.

— Még legalább fél év szükséges ahhoz, hogy a csapat összeszokjon — mondja Kincses György. — Bár nálunk is vannak jó játékosok, különösen Kurucz Zsuzsa és Jobbágy Andrea, ez azonban kevés. Sokat kell javítani a csapatjátékon, és még egy-két jól lövő játékosra is szükség lenne. A csapatépítésen kívül más nehézségek is akadnak. Ezek persze minden egyetemi csapatnál jelentkeznek. A mérkőzések döntő többsége már a vizsgaidőszakra esik és így sokan nem tudják mindig vállalni a játékokat. Eppen ezért szeretném külön megköszönni azoknak, akik ezekben a „nehéz időkben” is rendszeresen jártak edzésre és mérkőzésekre. Az eddig említetteknek kívül szeretném még kiemelni Grósz Évát, Sütő Évát is.

— Az őszi szezonra már augusztus elején elkezdjük az edzéseket, s minden remény megvan arra, hogy jól szerepeljünk.

Földes Péter

Sporteredmények

Női röplabda tartalék csapat	V HTG—KSC II.	3:0
Mechanika—KSC I.		0:3
KSC I.—K. Jutta		3:0
KSC II.—Mechanika		0:3
Kosárlabda ffi.:		
MEAFK—KSC		69:88
KSC—Salgótarján		91:81
Asztalitenisz ffi.:		
KSC—Társ. Bizt. Ig.		12:4

— nos —

Dicsérni jöttem, nem bírálni

Az egyetemi demokrácia olyan előrehaladott stádiumába érkezünk el (ha csak ez jelentené a demokráciát), melyben oktatót, gyakorlatvezetőt, s egyéb ilyen tanárfélt szidni, bírálni, abszolút veszélytelen. Mi több: síkk, dívat, becslést és dicsőség dolga. Dicsérni? Elismerni? Azt már nem, az a nyúliszívűek kenyeré! Élete végéig viselheti az eretnek a megszégyenítő pillantások bélyegét, melyek még a folyosón siettében is izzó vasként égetik a hátát: „Pfüj, a stréber! Jó akar lenni NALUK!”

Es én mégis kimondom, jusson bár osztályrészemül a közmegevétel: TALÁLKOZTAM A TÖKÉLETES SZEMINÁRIUMVEZETŐVEL!

Lelek szememmel látom, mint csóváljátok hitlenkedve fejeteiket, s dobjátok félre bosszús modorral az újságot: „Mit össze nem hordanak már megint ezek a firkászok! Még hogy tökéletes szemináriumvezető! Miért nem ír mindjárt repülő csészéről?”

A kétkedés érhető, hiszen a fenti állítás ellenkezik minden eddigi, érzékszerveitek által hitelesen közvetített ismereteitekkel a világról. Magam is eképp fogadtam volna hasonló bejelentést csupán két félévvel ezelőtt. Azóta viszont világképem alapjaiban átalakult.

Azt, hogy ezúttal megsem egy megfeszített szellemi munkába belefáradt egy beteges képzeldéseiről van szó, bizonyíthatja a II. évf. tanár A-szak 10 hallgatója, akik velem együtt csaknem egy teljes tanévem át tanúi lehettek a „csoda” rendszeres megjelenésének körülményben.

Külsőre fikarenyival sem különbözik más halandótól, sőt, bárki könnyen összetéveszthetné egy rossz szemináriumvezetővel. Igaz, hogy tavalgy előadásai nem örvendtek túlzott népszerűségnek, de hallgatók, kérdezd és vitatkozd végig néhány gyakorlatát, s döbbenet veszed észre, hogy bár a tárgyat nem kedveled túlzottan, a szeminárium valósággal élvezetes. Hogy (hacsak egy árva betű erejéig nem néztél bele az anyagba) nem fészkelődés türelmetlenül a helyeden, s nem pillantasz perceként az órára: mikor szólal már meg végre az az ótok csengő?! Hogy nem dámulsz üveges szemekkel a végtelen semmibe, nem küzdesd kinnal-keserővel a pilládra nehezű ólom súlyokkal reggel nyolckor, s nem dekorárod ki unalmadban padodat, fűzetedet, és szomszédod fűzetét neoprimitív sormintával!

Miután ezekre rájöttél, a második félév végén az is kiderül, hogy nincs unalmas tantárgy, csak unalmas szeminárium és rossz tanár van. Ugyanakkor pedig létezik jó szeminárium, s ennek előfeltétele, az igazi, „szívvel-lélekkel” tanár is, aki:

1. azért jött, hogy megtanítson valamit, amit nem tudunk, s em célból megsemmisítő pillantásokkal beléfojtani a szót áldozatába;
2. nem fölületes tudásáról akar számot adni előtünk, s e célból megsemmisítő pillantásokkal beléfojtani a szót áldozatába;
3. akinek a gyakorlata nem 2 órás lélegzetvétel nélküli magánzám, ahol a kérdésnek a lehetősége is kizárt;
4. akinek két mondata közé nem iktatódik egy egész cigarettányi szünet, amikor csak a szu percegése hallatszik;
5. aki hatodik tanári érzékével tévedhetetlenül rátapint, hogy hol nem érted, s ott tisztán, világosan és szemléletesen megmagyarázza;
6. aki a gyakorlatot nem a világról alkotott nézetei széles körű pronagálásának fórumává avatja; stb., stb., stb.

Túl magasak az igényeink? a tapasztalat szerint igen. Kétévi tanulmányaim alatt nagyon kevés diáktól hallottam, hogy szemináriumvezetőjéről úgy nyilatkozott volna: minden követelménynek megfelel. Foajuk rá, hogy ez természetes. A szükségesletek mindig a lehetőségek előtt járnak.

Akít pedig a kevés „csoda” közül az egyiknek tartok: dr. Kerékgyártó György, a Statisztika tanszék adjunktusa. Kiváló szemináriumokat kaptunk tőle ált. stat.-ból. Köszönjük. Mindig ilyet várunk.

Szűcs Györgyi

BEJÁRT

Soul?!... Nem, de hangosan szól és már messziről hallatszott, amint beléptem a Közgáz főbejáratán. A februárban megnyílt új beatklubunkban a Happening együttes játszik. Elszórtan érkezik az emberek, imitt-amott egy közgazós. Úgy látszik, egyetemünk között népszerű lett a másik klubjába járni és soha nem a sajátba. A jegyzető kislány bevallása szerint 10-re már megérkeznek a törzstagok is. Bár mostanában már ők is kevesebben vannak, mert itt a vizsgaidőszak. Az együttes játékáról és zenéjéről had beszéljen helyette a klub vezetője.

— A nem régen alakult Happening együttesnek kitűnő szereplési lehetőséget adott a Közgáz klubja. Mint most már kiderült, egy igényes zenét játszó rock-együttes szórakoztatja hét végén az idevető fiatalokat. Az együttes hallhatóan minden stílus nagy szerű interpretálója. Marad még egy kérdés, miért nem járunk többet ide?

GOLDEN GATE

Zenét hallhatunk az Erkel Színházban. Jó zenét. Négy néger énekes — három idősebb, egy fiatalabb — bemutatja, mi is valójában a gospel, s a spirituálé.

Ez a rövid összefoglalása egy nagyon sikeres, nagyon magas színvonalú estének. A világhírű együttes járt már Budapesten, s így felfokozott várakozás előzte meg fellépését. Meg kell említenünk, hogy ők nem azt csinálták, mint a legtöbb vendégművész, hogy a reptérről egyenesen az előadásra rohannak, majd a bankettől vissza a repterre — ők néhány nappal előbb már itt voltak, s még próbákra is volt idejük a hazai kísérőikkel.

Meg is látszott műsorukon. Csodálatosképpen itt be volt állítva az erősítés, működtek a reflektorok és nem rázott — mint egy múltkori esetben — a mikrofon. A kíséret megbízhatóan látta el feladatát, s ez elég is volt. A Golden Gate ugyanis azokhoz a kevés művészekhez tartozik, akiket nem a bonyolult technikai effektusok tesznek nagygyá: ha a kíséret csak nagygyából is eltalálja a hangokat, ők már csak szuperlatívuszokkal dicsérhető produktúciót mutatnak.

Az együttes — mely lassan negyvenedik évében jár — igyekszik kissé up to date is lenni. Baritonistájuk fiatal, s műsorukban olyan világszámok bluesos átiratai is szerepelnek, mint a My swet Lord, a Mummy blue.

A siker — természetesen és megérdemelten — frenetikus volt. A magyar közönség egyre jobban kezd érteni a jazzhez, s így megérezte az együttesből áradó természetes, ősi, s mégis finoman kiművelt és rafinált erőt, mellyel a régi munkadaralok, vallásos összejövetelek, spirituálék és gospelek hangulatát felidézik. A Golden Gate mer nyers is lenni, nem íjed meg egy dűrrőbb vagy elementárisabb hangzástól — így lesz produktúciójuk hatása őszinte. Énekstílusuk — jöllehet messze áll a belcántól — mégsem sérti az európai fület sem, s élvezhető előadásban idézi fel az amerikai néger zenekultúrát, a siratóktól a vándorballadákig.

A spirituálé nagykövetei — ez az elnevezés egyáltalán nem túlzó. S a nagykövetelek bemutatkozó látogatása bebizonyította ennek a nálunk sokszorosan félreismert és félreértett műfajnak valódi szépségeit, tartalmát.

—spé—

Préteritum

A napokban mutatták be. Megtekintettem. Előadás után vegyes érzelmekkel. Azóta sem hagy nyugodni. Amikor például a főhős kimegy. Vagy visszajön. Milyen világosan tükröződik. De dramaturgiailag.

A biblikus ihletésű téma. Kain és Abel párharc. Méltóan mutat rá. De ez a tükröződés. Ambár figyelembe véve, pozitívumként lehet felírni. De ez nem a mi álláspontunk.

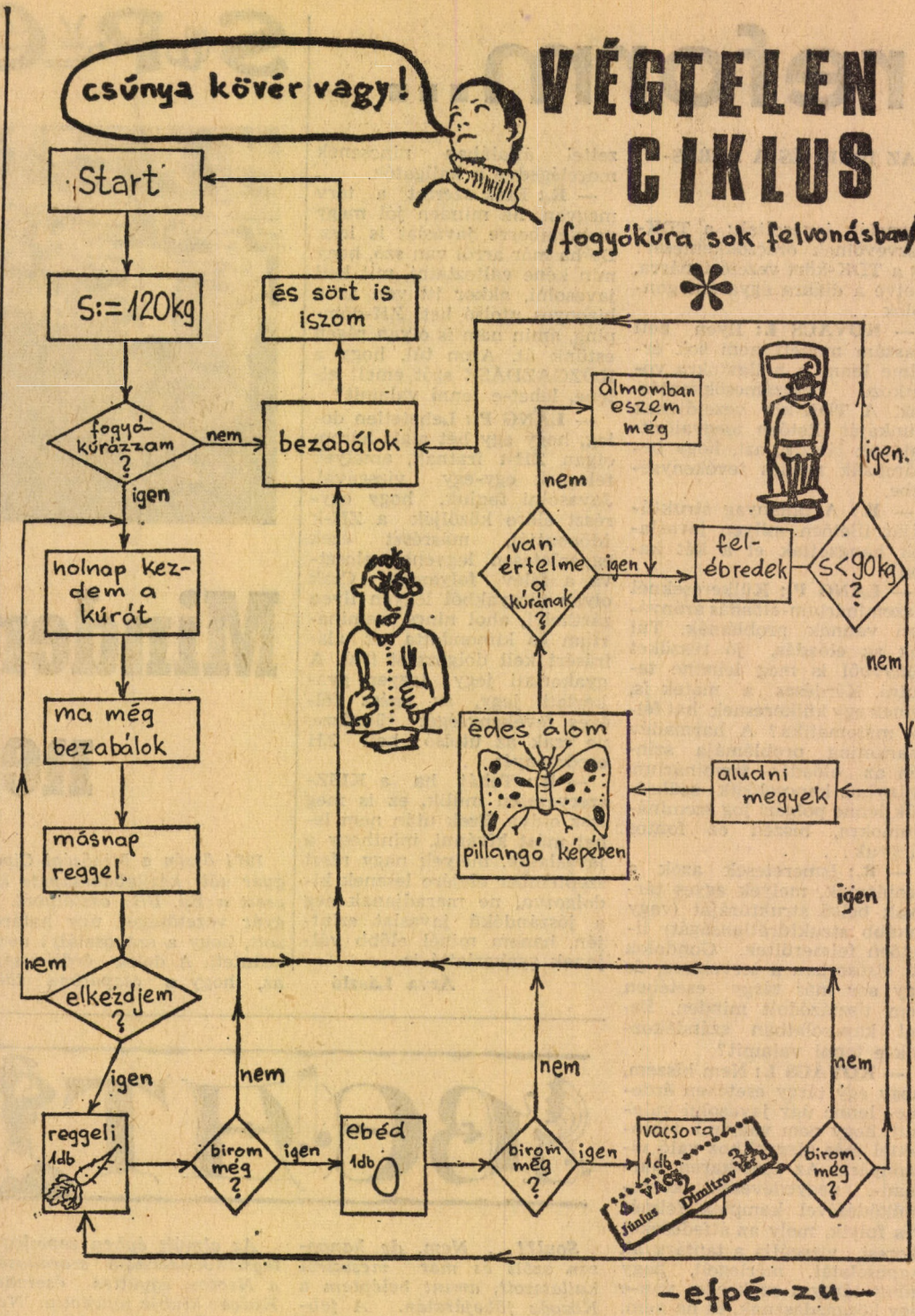
Amikor Eszaut eltávolítják. Az osztályellenesség. Ahogy leül. Világosan. Ahogy feláll. Színesben. A tájak. És a zene egysége. Az esküvő. Az anyáé. És az apáé. Keresztelés. Temetés. És a maradék szentségek. A szimbolikus kótábla lehozatala is. Hűen reprezentálja.

De a gazdasági-társadalmi viszonyokról semmit sem. Így tehát a film a polgár öröme. Mint mártír megvalósul. Nem rajzoldik elég világosan. Vannak érdemei. De nem az egyéni, mint álláspontból nézi.

A hangvétellel egyetértünk. Ambár. De ugyanakkor. A főszereplő. És a többiek is. Az operatőr munkáját. A rendezői elképzelésekhez hűen. A rendező is. Tudása legjavát. Cannesban. Aranycsillag. Méltán számíthat. Legfeljebb nem.

— bors —

MARX KÁROLY
Közgazdaságtudományi
Egyetem lapja
Felelős szerkesztő:
Farkasinszky Tiborné
Budapest IX.,
Dimitrov tér 8.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Készült
a Szikra Lapnyomdában

KONTRATEKCIÓ

Mert ha már van pro, merettségű szájak a tengeri uborkákhoz. Meg a páis? Nyílt kártyák és fedett uszodák. Kiskapu, focisták, hasbeszélők és házalók. Kiseb bajoktól eltekintve, nem biztos, hogy az emberből az lesz, ami szeretne lenni — de az biztos, hogy a banánhéjat legtöbbször az emberek szórják a földre. Mások meg felszedik, amit találnak. Egyeseknek csiklandós a hónaljuk, kettéseknek pedig egyenesen a hónuk alá kell nyúlni. Ezért mondják, hogy addig nyújtózkodj, ameddig a protekciód ér.

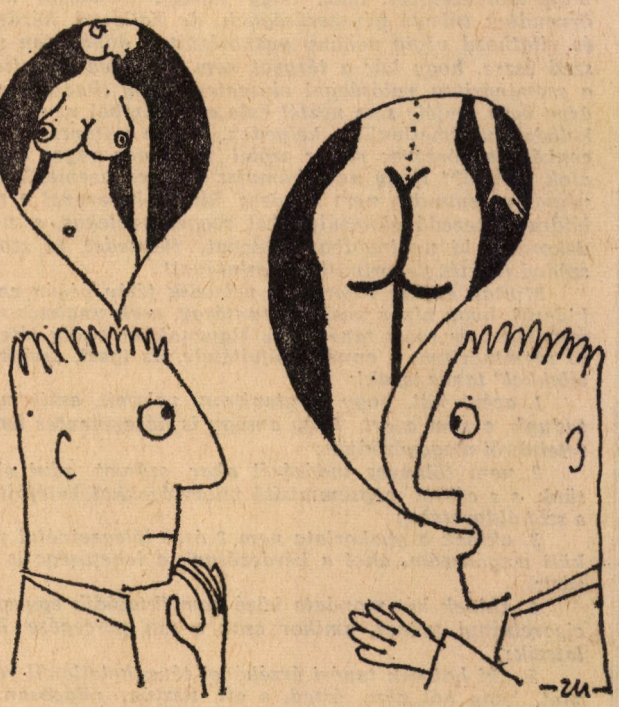
Igen ám, csak hogy van olyan fiatal is, aki még az élet kapujáig sem ér fel. Mivel az élet kapuja egy csodálatosan jól hangzó Hősünk kap lakást, marsjárművet, kedvezményt és levegőt. Esetleg marsgebint, illetve egy forgalmas úrhajóút mentén benzinkutat s lóitatót, vagy a legrosszabb esetben egy tökéletes magpavilont. Ha semmit se kap, legfeljebb visszatér a Földre, és új életet kezd. Új protekcióval. Előbb-utóbb mindenki megkapja a magáét!

Ezzel azután nagy baj zúdul rá. Hiszen, amelyik fiatalnak jó összeköttetése vannak, az nálunk eláshatja magát. Meg saját erejét. Egyszer volt, hol nem volt, ott ahol a kurtafarkú malac túrt — a protekció nem boldogít. Tudja ezt minden fiatal, s ezért kerüli a hátsó gondolatait. És az ördögöt. Mert az a csúnya patás nyavalya a könnyelműeknek számár-letrát osztogat. A fiatalok általában nem eszi forrón a kását. Meg a levesesfazekat. Különben is, állít nemzet a magyar. A piros negyven-száz terített protekciót meg lehet kontrázní. Kontratekció, szupertehetség és fedéksári. Kinek milyen a lapjárása. Vagy az említett Sárija. De az se kutyja, ha valakinek az élet kapujában összeköttetése van az eszével!

Az azonban nem ejtenek mindenkit a fejére. Köztudott, hogy például az egyetemre igen könnyű bekerülni. A felvételi jelentkezés után a fiatalokat karanténba zárják egy pohár vízzel, egy golyóstollal, néhány fehér lappal és sötét kérdéssel. Hogy ne tudjon a szépreményűt elmenekülni. A dolgozatokat egy marslakókból álló bizottság elé viszik, akiket nem fűznek rokonai és is-

Tormai László

Félreértés

Halász Géza rajza

Heti rejtélyünk

X. párnahuzatot akart vásárolni. Ezért bement egy RÖLTEX-boltba.
— Huzat van? — kérdezte az eladó.
— Van — válaszolta — csak csukja be legyen szíves az ajtót.
X. becsukta az ajtót, és újra a pulthoz ment, megkérdezte:
— Huzat van? — Nincs — válaszolta az eladó sejtelmesen.
Heti kérdésünk: Mivel egyenlő X? F. P.

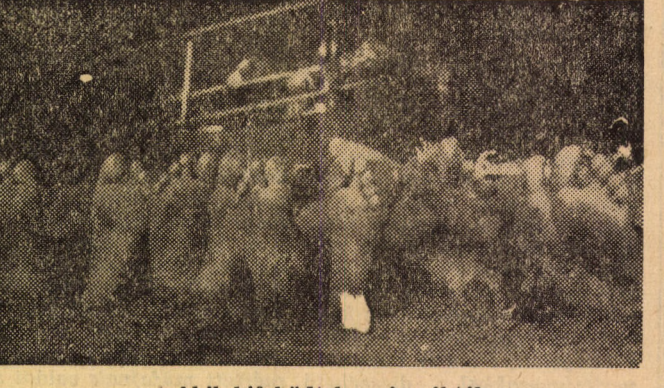
Év végén mindenki rendet rak az asztalán

- Ma nem lineáris algebrából vizsgáztam. Hát miből?
- Külkeresek vizsga előtt: — Pajtás, állj meg egy visszinkasszóra! — Alljon meg! Valaki rosszul van!
- Jobban van már?
- Sokkal. Köszönöm.
- Gyakran van így rosszul?
- Hát, igen. Valahányszor későn veszem észre, hogy föl szállt az ellenőr a villamosra.
- Én a rövidet szeretem — mondta — és hosszan ivott a pálinkásüvegéből.
- Évvégi vers: Hogy átíveltem minden vizsgán Nem siker volt — csak kötelesség S, hogy annál jobb sose voltam Nem butaság volt — csak restség.
- Nagy tányér erőleves: Túlerőleves.
- Tárgyaláson: Ne civakodjunk, elvtársak! Igunk inkább egyet! Később majd visszatérünk erre a témára és majd józanabban megbeszéljük.
- Segíts magadon — az istent!
- Mégis, mi adja meg a föld árát a szocializmusban?
- ...?
- A föld áru?
- ...?
- Mi adja az áru árát?
- (fölvillan) Az újra-elállításhoz társadalmi-

Vizsgáz Valér jelenti

KEDVES FIÚK, LANYOK, akartad ölni a nagy mediánkutyákat, kígyókat, békákat és kumulált relatív gyakoriságok. Nemrég történt, hogy egyszerűen csak eltevétem a harmadik emeleten. Már harmadik napja bolyongtam minden élelem és víz nélkül, amikor egy gyönyörű szép birodalomba tévedtem, úgy hívták, hogy statiszika. Biztos nagyon szeretik lakói ezt a statiszi nevű birodalmat, ha így becézik. Mindenestre furcsa. Már-már az éhhalál küszöbén álltam, amikor egy csodálatos hisztogramot pillantottam meg, ami tudvalevőleg egy ehető növény. Nosza, gondoltam, szakajtok egyet róla. Ekkor azonban nagy hirtelen a sűrű bozótból előrontott egy Medián, és bőszen felém tartott. Mögöttem pedig ott loholt két kis kvartilis korú gyermeke. Ma mediánhúst eszem, ha addig élek is, gondoltam és elővettem a puskám a pad alól. Hosszan koncentráltam, középre céloztam (mert ott kéne lennie az átkozottnak), majd meghúztam a ravaszt... Hát ez a ravasz medián, nem félreugrott? De, így aztán csak az egyik békésen legelésző kis kvartilist találtam fején. Mindjárt láttam, hogy a puska szórásával van baj, hozzáfogtam, hogy gyököt vonjak belőle, amikor két állig felfegyverzett marcona alak lépett elő (Yule és Csuprov) és így szóltak: Nagyot vétettél a szórás szabadság ellen, meg

Földes Péter

Akik kifeküdtek a vizsgáktól